

מועצה מקומית אלפי מנשה

פרוטוקול ישיבת מועצה מן המניין מס' 11

מיום ב', ז' בסיון תשע"ט, 10.6.2019

<u>משתתפים:</u> שי רוזנצוויג		ראש המועצה
שירי זיידמן		סגן ומ"מ ראש
המועצה		
אייל רוזנפלד	חבר מועצה	
רחל שטיינר	חברת מועצה	
אורית שגיא	חברת מועצה	
אלי כהן	חבר מועצה	
שלומית ארצי	חברת מועצה	
משה אופיר	חבר מועצה	
דליה נחום-לוי	חברת מועצה	
<u>נוכחים:</u>		
אודליה גוטל	מנכ"לית המועצה	
אילן דולב	גזבר המועצה	
עו"ד ברוך חייקין	יועץ משפטי	

על סדר היום:

1. אישור תכנית ההבראה.
2. אישור תקציבים 2019-2020 המפורטים.

1. אישור תכנית ההבראה.

2. אישור תקציבים 2019-2020 המפורטים.

שי רוזנצוויג:

ערב טוב לכולם, ישיבת מועצה מן המניין מספר 11. נמצאים איתנו היום דליה נחום לוי, רחלי שטיינר, אייל רוזנפלד, אילן, ברוך, אני, אודליה, עו"ד שירי זיידמן, אלי כהן, אורית תצטרף אלינו עוד מעט, משה אופיר, עו"ד שלומית ארצי. אז היום אנחנו נדון בתוכנית ההבראה אליה אמורה להיכנס המועצה. זה מקושר תקציב 2019 ו-2020, אני מניח שכל אחד רשם לעצמו מה הוא רוצה להגיד, עשינו עשרות דיונים בחצי שנה מתחילת השנה בנושא הזה. זהו, זה רגע האמת, זה הרגע שבו אנחנו נחליט לאן אנחנו רוצים שהיישוב שלנו ילך, מה אנחנו רוצים שיקרה איתנו. אני כתבתי לעצמי כמה דברים אבל עכשיו אני חושב אולי אני אגיד אותם בסוף, אני אתן לכם להתבטא. אומר שהפרוטוקול וגם עבור הציבור, בוצעו ישיבות הנהלה, דנו בתקציב, בחלופות, באלטרנטיבות, בכל המשמעויות לא מעט פעמים, והרבה מאוד מהשאלות שאולי לא יישאלו פה נשאלו בהנהלה. אז קדימה מי רוצה להתחיל?

אלי כהן:

האמת כמו שאמרת עשינו דיונים והתלבטויות וכאלה, ואני רוצה קודם כל לפתוח בסוג של פרגון לראש המועצה, על הנחישות מול משרדי הממשלה, על הנכונות אפילו בסוגריים בלשים קצת אגו ולהביא חשב מלווה, לא פשוט לא קל, ועל האומץ של הגזרות שיגזרו בהמשך לתוכנית הזאת. אז על זה פרגון. אומנם הפוטנציאל של התוכנית הזאת של תכנית ההבראה הוא פוטנציאל גדול, באופן תיאורטי אנחנו יכולים להגיע בשנתיים האלה, האמת היא נגישה קצת ל-2021 אבל אני אשים את זה בקטנה זה בטל בשישים לסכומים שהם אסטרונומיים, לפחות בסדרי גודל שלנו 9 מיליון ש"ח במענקים ו-9 מיליון ש"ח בהלוואות, אבל לצנן קצת את ההתלהבות, יש המון המון יעדי סף ואבני דרך, כאשר אני רוצה

להזכיר לכולנו זה משהו שאני לא כל כך הבנתי בהתחלה, אבל ככול שקראתי הגעתי לנקודה הזאת, זה בהנחה שאנחנו לא עומדים ואפילו ביעד סף אפילו לא אחד, המועצה הזאת והעומד בראשה הולכים לאיזה שהוא הליך של פירוק, נכון שזה יכול להיות ארוך, ונכון שזה יכול להיעצר באמצע וכאלה וכאלה, אבל זה ההליך וזה ההסכם ועל זה אנחנו חותמים, אם יהיה פה רוב. רוצה לומר שה-18 חודש הקרובים, כי אנחנו מדברים על תקציב שהוא 2019-2020, אנחנו באמצע 2019 הוא למעשה סוג של בעיניים שלי בוחן או מבחן, שעת מבחן למנכ"ל ולראש המועצה, כי בסופו של דבר הם אלה שינהלו את התהליכים האלה. אני הייתי רוצה לשתף את השולחן... אני דיברתי כמעט עם כולם באיזה שהם לבטים שככול שאני מזקק את התוכנית הזאת ליד כל המענקים וההלוואות בבסיסם יש תקציב ל-2019-2020, לבסיס של התקציב הזה יש קיצוץ שהוא בעיניים שלי... בגדול, ואנחנו צריכים לעמוד גם בו וזה בחיוב. אני חושב שככול שאני שוקל את הדברים מה שעומד לנגד עיניי, מעבר להיבט הנגיד נכון כלכלי ללכת להסכם מהסוג הזה, ואני בהחלט חושב שזה נכון כלכלית כששוקלים את המספרים באקסל בצורה קרה בלי... על מי משלם את המחיר וכאלה, אז אני כן חושב שזה נכון, אבל אם אני מזקק ושם על המאזניים את הדבר הכלכלי הזה האם ללכת לשם ולחילופין לקצץ בעיקר בחינוך ובהסעות ולשלוח חלקים מהילדים שלנו לבתי הספר בתחבורה ציבורית, נכון במימון של מועצה ועלו רעיונות יצירתיים של אפילו מלווה בתוכם, אני חושב שככול שאני חשבתי על הדברים, וככול שאני זיקקתי את הדברים, אלה שני הדברים שעמדו לטעמי על המאזניים. ואני חושב שעדיין ב-2020 הולכים להיות לנו עוד אילוצים, אני לא חושב שאמרנו את המילה האחרונה מבחינת הארנונה, ראו התנגדותנו בעבר. זהו, מה שהיה חשוב לי זה פשוט לשתף בלבטים שלי את התהליך עד עכשיו. אני מניח שבהמשך יהיה לי הערה פה הערה שם, לא רציתי ממש לצלול לפרטים כמה אני מאמין, או באיזה הסתברות נשים איזה סעיף. אני חוזר בהיבט הכלכלי זה נראה הדבר הנכון לעשות אותו.

דליה נחום-לוי: טוב, אז כמו שאלי אמר גם אני מתלבטת מהיום

הראשון כשראיתי את הטיוטות. מתהפכת לי הבטן וכואבת לי הבטן, ומצד אחד הרציונל אומר שאין ברירה וצריך... אבל מצד שני הלב אומר שאנחנו הולכים לפגוע בתושבים בכל תחום. אין תחום שאנחנו לא פוגעים בתושבים. זה מתחיל בארנונה, וכלה בנראות ברחובות, הגינון, הניקיון, החינוך, הסעות, וכמובן הבייבי שלי זה המתנ"ס. וזה לא סוד, אנחנו עבדנו 3 שנים להביא את המתנ"ס ליציבות כלכלית לקבל, המתנ"ס הוא בעצם עמותה ציבורית זה לא המועצה. והמתנ"ס מחויב כל שנה לקבל ניהול תקין, אחרת הוא לא מקבל תקציבים נוספים ממשרדי ממשלה. אז אם אנחנו לא נקבל את התמיכה של המועצה, אז היה אפשר להישען על תמיכות משרדי ממשלה, אבל אם אנחנו לא עומדים בניהול תקין, אז גם את זה אין לנו. והיום ככול שישבתי במתנ"ס עם אירית עם כל הדו"חות עם הכול כמה... וכמה שזה, מה שצדם לי וכאב לי ביותר זה היה עכשיו שהייתי באולם הספורט שמתקיים ערב סיום עונת הכדורסל, האולם מלא הורים וילדים, ותענוג פשוט לראות את הדבר הזה. ונאלץ לסגור ליגות, ולסגור ליגה זה לא ליבש את הגינה לשנה שנתיים ובעוד שנה שנתיים לתת מים והכול צומח, 15 שנה עובדים על הליגות האלה, כדי להביא את הקבוצות -

- שי רוזנצוויג:** לאו דווקא צריך לסגור את הליגות, מי קבע?
- משה אופיר:** לפרק את הקבוצות לא לסגור את הליגות. לבטל השתתפות הקבוצות בליגה.
- דליה נחום-לוי:** משום שיש קיצוץ גם במתנ"ס בתחום הספורט -
- שי רוזנצוויג:** לא מחויב.
- דליה נחום-לוי:** וגם בתמיכה במכבי.
- שי רוזנצוויג:** לא מחויב.
- משה אופיר:** אז יצטרכו לפרק קבוצות.
- שי רוזנצוויג:** באמת לא מחויב.
- דליה נחום-לוי:** יצטרכו לסגור ליגות.
- משה אופיר:** מה זה לסגור ליגות?

- דליה נחום-לוי:** כי ליגה עולה המון כסף. את הקבוצה שמשחקת בליגה מסוימת -
- משה אופיר:** את הקבוצה שמשחקת בליגה.
- דליה נחום-לוי:** יפה, נכון.
- משה אופיר:** זה לא סגור את הליגה.
- שי רוזנצוויג:** דליה לא מחויב.
- משה אופיר:** הליגה היא קיימת.
- שי רוזנצוויג:** דליה אנחנו אוהבים כדורסל, לא מחויב שיפרקו את הקבוצות. אבל זה בהחלט חשש שאני מבין מאיפה את אומרת אותו. אבל אני לא חושב שהקביעה היא כזאת נחרצת.
- דליה נחום-לוי:** שי, הפגיעה היא עד כדי כך. אבל כרגע אנחנו לא עומדים להתווכח -
- משה אופיר:** למה לא, אין כסף...?
- שי רוזנצוויג:** אחר כך.
- דליה נחום-לוי:** זה לא נושא, אני לא מתכוונת להתווכח, אני אומרת לך מה כואב לי -
- שי רוזנצוויג:** לא, אני מבין לגמרי.
- דליה נחום-לוי:** מה מפריע לי, מאיפה זה בא.
- שי רוזנצוויג:** אני מבין לגמרי.
- דליה נחום-לוי:** ופשוט אני אומרת, ישבתי שם באולם, ואני אומרת אתה סוגר, אתה מונע מקבוצה להשתתף בליגה בשנה אחת, אתה לא יכול שנתיים אחרי זה להגיד: אוקיי, אנחנו מחזירים אתכם להשתתף בליגה. לא, אתה צריך לבנות אותה מחדש, ולהגיע איתה להישגים ולהגיע איתה למצב שהיא יכולה בכלל להצטרף לליגה. זה מה שרציתי להגיד, שזה דבר שהוא קשה. וקשה לי, קשה לי. כמו שאמרתי בהתחלה, אני יודעת שמבחינתנו, זאת אומרת מבחינת מועצה, אין ברירה אחרת, אין משהו אחר, אין אלטרנטיבה אחרת, ככול שאני חופרת, אז אני יכולה למצוא 50,000 ₪ פה, 100,000 ₪ שם, גרושים פה וגרושים שם. וקשה לי עם זה.

משה אופיר: כמה קבוצות מסך כל הקבוצות שמשותפות בליגה לאור התקציב החדש לא יוכלו להשתתף בליגות? כמה קבוצות יש?

דליה נחום-לוי: יש 5 או 6 קבוצות.

משה אופיר: כמה?

דליה נחום-לוי: 5 או 6 קבוצות.

משה אופיר: 15 קבוצות.

דליה נחום-לוי: 5 או 6.

משה אופיר: הא 5 או 6.

דליה נחום-לוי: אחת כבר סגרנו השנה את הליגה של הבוגרים. קבוצה של הבוגרים כבר לא השתתפו בליגה השנה.

משה אופיר: ומתוך ה-5 או 6 לאור התקציב כמה נצטרך לסגור?

דליה נחום-לוי: לדעתי עוד 4.

משה אופיר: עוד 4?

שי רוזנצוויג: משה, שלומית?

משה אופיר: שלומית, אני יש לי הרבה מה להגיד אבל הגברת רוצה להגיד.

שלומית ארצי: אוקיי, קיצוצים זה משהו מבחינתי שהוא מאוד קשה. ואין לנו את הפריבילגיה להתפנק, מצד שני אני גם לא שוכחת שמדובר בזמן קצר של כהונה בחברי מועצה חדשים, שהכול מאוד טרי עדיין, אבל יש לי קושי, יש לי קושי בתוכנית ואני לא אכנס לעומק לכן לא, העלינו 7.5% ארנונה, צפויים עוד 2.5%. יש לי קושי שאנחנו מקצצים בחינוך, יש לי קושי שהבחירה בהנחות ובמתנ"ס, יש לי קושי שמה לשים את המשקל על התושבים עוד. גינון, ליד הבית שלי קבוצה של שכנים עשתה גינה יפהפייה מעצמם, אני חושבת שכשהיינו בתקופת הבחירות דיברנו על גיוס התושבים לתוך המאמץ, וזה לא נעשה, זה עדיין לא נעשה. דיברנו על חשב מלווה, אז הוא בדרך. התקציב שהוא מביא איתו נפלא בעיניי, ראוי לשבח. ויש עוד

משהו שמטריד אותי, יש דבר שנקרא גיוס תרומות בתקציבים, וגם שם עוד לא נגעו בזה. אז זה נהדר שמקצצים, כי כמו שאני רואה את התוכנית ב-2020 אנחנו באותו מקום, חוזרים... אותו דבר.

משה אופיר: 2021.

נכון? 2021 נכון, כי יש לנו את השנתיים. קשה לי עם זה שאנחנו עדיין מתנהלים בלי תקציב, זה אפילו מלחיץ אותי קצת. מצד שני זאת התוכנית, אני לא רואה איך עושים את זה אחרת, אולי הבחירות שלי היו שונות. ברור לי שקיצוצים צריכים להיות, אבל הצעד הבא מחר בבוקר זה להביא כספים זהו, פשוט להביא כספים. אי אפשר לבוא ולשבת אין כסף ואין כסף, נגמר.

שלומית ארצי:

משה אופיר: מאיפה נביא כספים לא הבנתי?

תרומות, תקציבים חוץ, יש דברים לעשות. תקשיב את עצמאות אפשר לעשות בלי שקל מהתקציב שלנו, יש מספיק יהודים -

שלומית ארצי:

שי רוזנצוויג: מה את רוצה שראש המועצה יעלה לשיר?

גם שיעלה לשיר כן. מה אתה אומר לי בעצם -

שלומית ארצי:

דליה נחום-לוי: בשנה הבאה גם תרקוד.

במחיר של להציל את היישוב -

שלומית ארצי:

לא הבנתי מאיפה להביא כספים, שלומית אני רציני.

משה אופיר:

(מדברים יחד)

אבל מה שהיא אומרת זה נכון.

שי רוזנצוויג:

מאיפה להביא כספים? לא הבנתי.

משה אופיר:

מכל מקום, מה זאת אומרת?

שלומית ארצי:

מאיפה? מה זה מכל מקום?

משה אופיר:

לחפש את התקציב -

שלומית ארצי:

אתה בחברה כלכלית תגיד לה אתה.

שי רוזנצוויג:

יש אנשים שעוסקים בלהביא כספים ותרומות,

שלומית ארצי:

סליחה, יש אנשים.	
מאיפה?	משה אופיר:
מכל מיני משרדי ממשלה, מכל מיני מקומות -	שלומית ארצי:
שמעת? זה תפקיד שלך.	משה אופיר:
... שלך.	שלומית ארצי:
התפקיד שלך להביא ממשרדי ממשלה, ככה היא אומרת.	משה אופיר:
נראה לי בזה אנחנו דנים כרגע.	שי רוזנצוויג:
לא, היא מדברת על תקציבים מעבר לתוכנית הבראה.	משה אופיר:
בסדר, אני אומר נראה לי את הוכחת ההתחלה -	שי רוזנצוויג:
תבדוק מאיפה אפשר לקבל כספים ממשרדי ממשלה, אני לא בקיא בזה.	משה אופיר:
הרבה הבאנו, באמת.	שי רוזנצוויג:
בסדר, אז תרשום לעצמך.	משה אופיר:
דרך אגב משה, אל תשכח את המצ'ינג מול משרד הספורט, שגם זה לא יהיה לנו.	דליה נחום-לוי:
מה? מה? אני לא הבנתי.	משה אופיר:
המצ'ינג.	דליה נחום-לוי:
טוב, אורית.	משה אופיר:
למה משה, אנחנו לא רוצים לקינוח.	שלומית ארצי:
לא, אני... בסוף. אני יודע אורית יש להגיד.	משה אופיר:
כולם התייחסו?	אורית שגיא:
לא, לא כולם.	דליה נחום-לוי:
בואו נראה, רק הגעתי.	אורית שגיא:
כולם רוצים את הסוף, זה יפה.	אלי כהן:
אייל, אייל נו.	משה אופיר:

אייל רוזנפלד:

טוב, כשנכנסנו למועצה ידעתי שהמצב לא מזהיר, אך לא הערכתני עד כמה. בשבועות והחודשים הראשונים כינסנו קבוצות בהתייעצות עם מיטב המוחות ביישוב שרצו לסייע ולתרום מזמנם, למען הסכמה ורצון לייצב את המצב הכלכלי והכספי. בהתחלה חשבנו שנוכל למצוא אפיק, דרך לצמצום חובות ספקים וטיפול בגרעון המצטבר, אך לא נגרע מהתקציב לפרויקטים מיוחדים בהמשך. לדאבוני הבנו שנזדקק לסיוע מדינה, בכדי להתמודד עם העול הכלכלי ונטל ההתחייבויות הכספיות שהמועצה סוחבת על גבה. אני חושב לאחר שעות רבות של ישיבות, סיעור מוחות, התייעצויות עם מיטב המומחים שבחרנו בדרך שבסוף תיתן מענה, בצורה האופטימלית ביותר, אני מקווה שהיום נאשר את התקציב שיסייע להבריא את היישוב מהתדרדרות נוספת, ואני מקווה שהפעולות במקביל במהלך השנים הקרובות שנייצר יספקו אופציות חדשות והכנסות ופרויקטים, שיתנו לתושבים איכות חיים לה כולנו מייחלים. רציתי להודות לעובדי המועצה, שהיו זמינים עבורי ועבור כל מי שחפץ לשאול ולהתעניין בתקציב ובהבנת המצב הכלכלי של היישוב, ולעבור ביחד עם הכרטסת התקציבית ולבחון את כל האפשרויות העומדות בפנינו. עכשיו זה הרגע אחרי חודשים מאומצים לקבל החלטה, לא פשוטה שמהדקת את החגורה של המועצה, ויש בה פגיעה בחלק מהשירותים שהמועצה נותנת לתושבים מאוד כואבים אך הכרחיים. כי בלעדי השינויים הללו המועצה לא תצליח לצאת מהבור אליו נקלעה בשנים האחרונות. אני יכול לומר שבמקביל כיו"ר ועדת שירות לתושב, אנחנו פועלים כבר בימים האלו כדי לשפר את חלק מהשירות שניתן לתושבים, ונמשיך לפעול ולקדם תכניות גם בתקופה זו. זהו, תקופה מאוד מאוד קשה לפנינו, אני מאמין שאנחנו יכולים לעבור אותה.

משה אופיר:

מה זה שירות לתושב? איזה שירותים משפרים? אתה יכול לפרט?

אייל רוזנפלד: כן בכיף, דבר ראשון האתר עובר שינויים, שקיפות מאפשרים, התחלנו ליצור צוותי עבודה שיעבדו ביחד עם המחלקות ועם המנכ"לית וימפו את כל הטפסים ואת כל התהליכים שקיימים, שהיום

נותנים, שזה... בינינו המועצה לבין התושב, במטרה לשפר את זה ליעל את זה, אם אפשר לצמצם את המעורבות האנושית, לשחרר את עובדי המועצה לעבודה, ולתת לתושבים אפשרות גם בצורה דיגיטלית...

דליה נחום-לוי:

תיבת התלונות.

גם תיבת התלונות שגם בזה, דרך אגב בחודשים האחרונים מי שלא יודע ניתן דרך אתר המועצה להיכנס ולכתוב מכתב למבקר המועצה ישירות, לא צריך להגיע פיזית לפה.

אייל רוזנפלד:

לא בטוח שזה יגיע אליו עכשיו.

שי רוזנצוויג:

כן, אבל מנסים במה שאפשר. אני מאמין ביכולות של המועצה. תודה.

אייל רוזנפלד:

אני מצטרפת למה שאייל אמר פה, שבעצם היישוב שלנו במצב שאינו מזהיר. והמשבר הכספי בעצם מתבטא ביכולת מוגבלת של הרשות לספק שירותים מוניציפאליים לתושבים. יש קושי ששמנו לב בתשלום של שכר לעובדים, יש גידול בחובות לספקים, לבנקים, ועוד ועוד ועוד. בעצם דבר שמערער את היציבות הכלכלית והחברתית, ומאיים פה על רווחת התושבים. במחשבה מעמיקה לאורך שעות, ימים, שבועות, חודשים, על ידי שי, אילן, ג'וש וגורמים נוספים אני באמת רוצה לומר שהיה פה מעקב שוטף של כולנו, כל חברי המועצה, ונבנתה תכנית הבראה. תכנית הבראה בעצם שמטרתה לטפל בנקודות החולשה, לאתר מנועי צמיחה ולהחזיר את היישוב שלנו למסלול הנכון. כן, זה כואב, זה ייקח זמן. במהלך כל שלב הובאה התוכנית לחשיבה נוספת, עם כל חברי המועצה להערות, הארות, השגות, רעיונות לקיצוצים כאלה או אחרים, והייתה פה... רבה מאוד, ושוב חזרה אל שולחן העבודה בראשות שי וכל הנוספים לבחון מחדש את התוכנית. כחברת מועצה חדשה אני שותפה לאחריות הכבדה להבראת היישוב על כל הכרוך בכך. אני יודעת שיהיו מהלכים לא פשוטים, כואבים, אבל בעצם בראייה לטווח רחוק לאופק, למינוף עתידי של היישוב, אני חשה מחויבות גדולה להסכים ולקבל את התוכנית ולסייע ככול הנדרש. אני חושבת שתוכנית שכזאת, ככה אם אנחנו מדברים מלב אל

רחל שטיינר:

לב, היא בעצם מחייבת את כולנו להירתם ולהסכים, כי כולנו אני מאמינה נמצאים פה כי אנחנו רוצים את טובת היישוב שלנו, וכן יהיו קיצוצים, וכן יכאב, ואני שותפה בכל התהליכים גם בחינוך, וזה לא פשוט, אבל אין ברירה כרגע.

משה אופיר: איזה מנועי צמיחה? על מה את מדברת? מה יש בתוכנית מנועי צמיחה?

שי רוזנצוויג: מאחר וזה לא דיון, כל אחד אומר את מה שהוא רוצה, תשמור את השאלות האלה -

משה אופיר: אי אפשר לשאול?

שי רוזנצוויג: זה לא, מנועי צמיחה זה עליי.

משה אופיר: אני לא הבנתי את המושג הזה.

רחל שטיינר: כשאנחנו מדברים על פארק תעשייה זה סוג של מנוע צמיחה -

שי רוזנצוויג: לדוגמא.

משה אופיר: שמה?

רחל שטיינר: כשמדברים על פיתוח פארק תעשייה -

משה אופיר: הא פארק תעשייה.

רחל שטיינר: כן.

משה אופיר: הבנתי, אז פארק תעשייה את אומרת, אוקיי.

שלומית ארצי: יאללה משה, בוא נשמע מה יש לך להגיד.

משה אופיר: מה?

שלומית ארצי: דבר, אני רוצה לשמוע.

שי רוזנצוויג: דבר משה, דבר.

משה אופיר: אני רוצה לדבר בסוף.

שי רוזנצוויג: בסוף, בסוף, בסוף?

משה אופיר: כן.

שי רוזנצוויג: אני רוצה להיות בסוף.

משה אופיר: לא, לפניך.

שי רוזנצוויג: לפניי.

(מדברים יחד)

שי רוזנצוויג: אבל שירי ביקשה... שירי?

משה אופיר: לפניך. אני אדבר לפניך אם אפשר.

שי רוזנצוויג: טוב אורית.

אורית שגיא:

טוב, אני לא אשאיר אתכם במתח לסוף, אז אני אפתח ואגיד בתחילת הדברים, כדי שכן אני רוצה שיהיה קשב למה שיש לי להגיד. זה שלי יש קושי אמיתי ללכת עם התוכנית הזאת עד הסוף. זה נובע מכמה דברים, וחשוב לי לפרט אותם. אגב ההחלטה היא גם לא פשוטה בהינתן הידיעה שבעצם אני כאן בודדה, ויש כאן באמת איזה שהיא אווירה שצריך אולי לנסות ולתת צ'אנס. אבל אני ככול שהתחבטתי בנושא, והתחבטתי בו רבות וארוכות ודיברתי עליו עם כל כך הרבה אנשים, החלטתי באמת להיצמד לאמת שלי, ומי ששמע אותי לפני הבחירות יודע שזו לא אמת שנולדה היום, זו אמת שהייתה שם לפני ולא הצלחתי לשנות את דעתי בעניין הזה, ואני ממש ממש מצטערת, אבל זו עמדתי. אני רוצה כן להגיד את הדברים ולנמק את המחשבה שלי. אלפי מנשה נמצאת במשבר כלכלי כבר די הרבה שנים, לפעמים הוא נראה חמור יותר, לפעמים הוא נראה חמור פחות, אבל אין ויכוח בעצם על עצם קיום הבעיה. בסיס הבעיה אני רוצה להזכיר לכולם וגם לי, זה מסגרת התקציב השנתי. כך שבכל שנה יש לנו פחות הכנסות ממה שאנחנו נדרשים להוציא, אפילו כדי לתת שירות בסיסי אך איכותי לתושבים, באמת בדברים שהם מאוד בייסיק. הפער בין ההכנסות להוצאות יצר לאורך השנים חובות. חובות לבנקים, חובות לספקים, חובות למוסדות שכר. והחובות הם למעשה סימפטום לבעיה, הם לא הבעיה עצמה. בנוסף בשל מחסור במנועי צמיחה כלכליים שהוזכרו כאן כבר קודם, עיקר ההכנסות של המועצה הם מארנונה, רובה למגורים, שאר התקציב מגיע ממשרדי הממשלה, וברובו תקציב צבוע. הדבר הזה בעצם מביא אותי לסימפטום הנוסף, תלות בגורמים חיצוניים ובעצם

קושי מאוד גדול לנהל תזרים של מזומנים. לאורך השנים טיפלו ראשי המועצה הקודמים בסימפטומים, לא היו אומנם הרבה. זה מה שהם עשו. לפעמים לקחו הלוואות, כדי לאפשר תשלום לספקים, ולשחרר תזרים מזומנים. לפעמים זכו במענק שר כזה או אחר, כדי להוסיף מה שנקרא כסף חד פעמי ומידי לקופה. לפעמים אישרו תכניות בנייה, כדי לקבל עוד מנה של אגרות בנייה. והפעולה הזכורה מכולם היא ביצוע סקר הנכסים. וככה בעצם אנחנו כמו ברכבת הרים כבר שנים, מטפלים בסימפטום אבל אף פעם לא בבעיה. ברקע יש לנו פארק עסקים בתהליך הקמה, כולנו בציפייה, התחזיות להקמתו שונות ומשתנות. נהיה אופטימיים ונגיד שזה יקרה בסוף, כנראה בעוד 5-4 שנים, נראה ניצנים ראשונים של הכנסה. אז אני מסכימה שעד אז ואולי בכלל ובלי קשר צריך לעשות משהו. דיברנו על זה בעצם ממש בשבועות הראשונים לכינון המועצה וכולנו הסכמנו. הוקם פורום כלכלי, שבו אגב השתתפו 2 נציגים מטעמנו אמיר ואלרון, שאגב הדעות שלהם גם שונות ומשתנות ביחס למה שהובא כאן. על מנת לסייע להבין את תמונת המצב ולגבש המלצות לפעולה. ההמלצות כללו התייחסות לסעיפי תקציב שונים ובעיקר לעובדה שלאור הצורך לצמצם את ההוצאות אל ההכנסות, יש לסכם את הקיצוצים הנדרשים כבר בתחילת השנה. אגב דיברנו על זה בישיבות שלנו כמה וכמה פעמים. בעצם כדי למנוע מצב שבהמשך הם יהיו קשים יותר וכואבים יותר. בפועל גובש תקציב באישור משרד הפנים, שאנחנו ראינו אותו כבר לפני מספר חודשים, שמכיל בתוכו גרעון של קצת יותר מ-4 מיליון ₪. במקביל התקבל המשא ומתן על תכנית ההבראה שבעצם הובאה אלינו בחודש האחרון, בעצם לפני שבועיים. ובתוכה בעצם הוצגו גם אבני הדרך.

שי רוזנצוויג: תיקון קטן, 3 שבועות.

אורית שגיא: 3 שבועות, אוקיי סליחה.

שי רוזנצוויג: אפילו יותר, קצת יותר.

אורית שגיא: אז אני חוזרת לאמירה הראשונה שלי בחודש האחרון, מקובל? זה... 3 שבועות?

שי רוזנצוויג:

... שבועיים.

אורית שגיא:

על פניו התוכנית מביאה 18 מיליון ₪, וזה באמת נראה כמו משהו שמועצת אלפי מנשה זקוקה לו. כשצוללים קצת יותר פנימה לכל האותיות הקטנות, לפחות בעיניי התמונה נתפסת קצת אחרת. התוכנית מציעה 9 מיליון ₪ ומענקים ועוד 9 מיליון ₪ בהלוואות. על פי התוכנית המועצה בעצם לא רשאית להשקיע את הכסף במתן שירותים או בפיתוח, אלא לייעד את כולו לכיסוי גירעונות בלבד. נכון אני לא טועה?

משה אופיר:

נכון.

אורית שגיא:

הכסף המוצע מותנה במימוש אבני דרך, בעצם על כל סכום של 100,000 ₪, 200,000 ₪ ו-300,000 ₪ יש איזה שהיא אבן דרך שבה אנחנו צריכים לעמוד, את חלקם אני מקבלת בהבנה ובהכנעה שאין מנוס ואולי אפילו חייבים לעשות, אמרנו שחייבים לעשות משהו, עם חלקם קצת יותר קשה לי לחיות, קיצוץ מידי להסעות תלמידים, תכנית הקיצוץ שהוצעה. אגב אני לא שונה מכס מאף אחד בעניין הזה, אני יודעת שזה קשה לכולם. קיצוץ הסעות לתלמידי התיכונים, קיצוץ בהנחות ארנונה, קיצוץ בפעולות חינוך, זה דברים שהם באמת מאוד מאוד קשים לכולנו. לצד זה מחייבת התוכנית העלאת ארנונה שתחול בעצם מינואר השנה רטרואקטיבית של 7.5%, שבעצם אושרה כאן במליאת המועצה. גם ביעדי שנת 2020 השנה הבאה, המועצה בעצם מחויבת להגדיל את הכנסותיה מארנונה. הוצגו כאן כל מיני חלופות, יכול להיות שזה יהיה על ידי אכלוס של בתים נוספים, יכול להיות שאם האכלוס הזה לא יספק את אותה העלאה, נצטרך שוב לעמוד כאן ולקבל החלטה, האם להעלות ארנונה לתושבים. אבל זה מה שיצטרך לקרות. כשאני יוצאת לתוכנית הזאת, ואני גם שאלתי את זה בישיבה האחרונה, ואני נדרשת להחליט האם לתמוך בה, אני בעצם שואלת את עצמי מה יקרה בסופה. נניח שעמדנו בכל אבני הדרך, ונניח שקיבלנו את כל ה-18 מיליון ₪, חלפו שנתיים איפה בעצם אנחנו נהיה בעוד שנתיים מהיום, אחרי שעברנו כולנו באמת תקופה מאוד מאוד קשה. וכמו שאמרתי בישיבה האחרונה שככול שבאמת הפכתי בתוכנית הזאת הגעתי לאותה מסקנה, שרוב הסיכויים שיהיו לנו

שנתיים של אוויר בתזרים המזומנים, יהיו לנו שנתיים מאוד קשות ותובעניות לתושבים, בסופו של דבר ועד שיהיה לנו אזור תעשייה לכשיהיה, לתפיסתי אנחנו בעצם נמצא את עצמנו בנקודת ההתחלה. ולכן אני חושבת שהתוכנית הזאת באמת תיתן אולי קצת אוויר, אבל מעבר לזה אני לא רואה בה בשורה גדולה. אני התנגדתי לכל אורך הדרך לנושא של חשב מלווה. אני חושבת שזה לא מקרי שברשימת היישובים שבהם יש חשב מלווה, לא נמצא יישובים שהם דומים לנו, אפשר יהיה להסתכל על זה מכל כיוון, אולי מישהו יראה בזה הישג, אני דווקא מסתכלת על זה מהצד השני, אני חושבת שחשב מלווה אולי יעשה חיים קצת יותר קלים לראש המועצה, אבל אני חושבת שהוא יהיה רע מאוד לתושבים. חייבת להגיד שכבר בשנה הזאת בעודנו מחכים לתוכנית ההבראה, כבר הגדלנו את הגרעון המצטבר של המועצה בכמה מיליונים. מה שאומר שהמענקים הראשונים בעצם יבלעו ולא נרגיש אותם בכלל. אם אני ככה באמת מסכמת את הדברים, אם מישהו היה בא ואומר: מועצת אלפי מנשה קחו 18 מיליון ₪ להקמת אולם ספורט בגבעת טל, להטעמת תכניות לימוד מתקדמות, לבניית כיתות חדשות, חידוש כיתות קיימות, הקמת מרכז לגיל השלישי, קיום אירועים קהילתיים, ניקיון רחובות, גזם, צמחייה, וכל הדברים שכולנו רוצים, ברור שהייתי מושיטה לדבר הזה ידיים פתוחות, ויכול להיות אגב שבעתיד זה עוד יגיע, דיברת על תכנית המראה הלוואי שזה יבוא. אבל כרגע בתוכנית שעומדת על הפרק, אני לא רואה את הדבר הזה מגיע. אני רוצה להגיד בשורה התחתונה כמה מילים לסיכום, אחד חשב מלווה לתפיסתי זה לא דבר שרואה את התושב במרכז. בשנתיים הקרובות התושבים בעצם ישלמו יותר ארנונה, ויקבלו הרבה פחות שירותים. נושא החינוך אני אפילו מפחדת להעלות אותו כאן סביב השולחן, כי אני לא רואה איך אנחנו משקיעים משהו בחינוך בזמן הקרוב, בטח לא בתשתיות. כמו שאמרתי מתחילת השנה כבר הוספנו כמה מספרים מכובדים לגרעון. אמרתי שדיברתי עם הרבה אנשים על התוכנית, ושאלו אותי בעצם מה אני הייתי עושה אחרת. זו שאלה אגב, אמרתי שהדילמות הם קשות. אז אמרתי ואני עדיין מחזיקה, לא מאמינה בלהביא חשב מלווה, לא חושבת שזה הדבר הנכון לתושבי אלפי

מנשה. אני הייתי עושה שורה של צעדים וקיצוצים, כי הם מתבקשים, הייתי עושה אותם בעצמי, ופונה באמת לתהליך של גיוס כספים בכל דרך אפשרית, אם זה באמצעות משרדי ממשלה, אם זה באמצעות פילנתרופיה ותרומות, אם זה בהובלה של פרויקטים, אני חושבת שזה הדבר הנכון לאלפי מנשה, אגב לא חייב להיות מדובר במיליונים. זאת אומרת גם סכומים קטנים יכולים פה לעשות עבודה משמעותית, ובאמת להביא תוספת בשירותים שניתנים לתושבים. אלה הדברים, הדילמה באמת באמת מורכבת וקשה. מי שמכיר אותי וראה אותי גם סביב השולחן הזה בקדנציה הקודמת, קשה לי מאוד ללכת נגד האמת שלי, אני מאוד מאוד משתדלת לקחת החלטות לא לגופו של אדם אלא לגופו של עניין, ומבחינתי זו בדיוק ההחלטה הזאת. ולצד התחושות שלי ותחת ההבנה שהתוכנית הזאת הולכת לצאת לדרך, אני מאחלת לנו שבאמת יהיה בהצלחה. ואני עדיין כאן וכל מה שאני יכולה לעשות אני אעשה מהצד שלי, אבל כאמור אני לא יכולה לתמוך בה. תודה.

משה.

שי רוזנצוויג:

שירי, את רוצה להגיד משהו לפני שאני אומר?

משה אופיר:

...

שירי זיידמן:

אז אני ביקשתי לדבר לפני שי.

משה אופיר:

כבר מן ההתחלה מהישיבה הראשונה של הפורום הכלכלי, כאשר עברנו שורה שורה בתקציב אני הייתי נוכחת בכמה פגישות. עם כל צמצום מתכווץ לי הלב. יחד עם זאת אני מאמינה כי לאור מצבה הכלכלי של המועצה, הדרך הנכונה ביותר זאת תכנית ההבראה, אני מתכוונת כמוזן לאשר אותה. הלבטים שלי היו בעיקר בעניין של ההסעות אני מודה, זה קרוב יותר גם לליבי, מכיוון שגם הבת שלי שותפה בהסעות, היא לא יוצאת מן הכלל, גם היא תסבול וגם אני אסבול מהקיצוץ, ואני חייבת לציין דיברו כאן על קיצוץ בחינוך, התוכנית מדברת על קיצוץ בהסעות לא קיצוץ בחינוך ולא קיצוץ בפעולות בחינוך. החינוך הוא עדיין ותמיד יהיה בראש מעיינייה של המועצה, כך אני רואה את זה, אני בטוחה שגם שי רואה את זה ככה. ובעניין של ההסעות כן זה

שירי זיידמן:

כואב מאוד, במיוחד לגבעת טל. כמו שאמרתי כאימא לבת שנוסעת כל בוקר, ותמשיך לנסוע כל בוקר, ותחזור כל צהריים. אני כבר יודעת שגם אני אאלץ לספוג את הגזרה הזו באופן אישי. הדבר הקריטי והחשוב לדעתי בכל הסיפור הזה אני חושבת זה יצירת האמון שנוצרה מול משרד הפנים ומול משרד האוצר. יצירת האמון הזאת היא לדעתי מאוד מאוד קריטית ומאוד חשובה ושה קרה. העובדה שמשרד הפנים הביע אמון בתוכנית הזו והעניק את מה שהוא העניק, כמובן יש אבני דרך נכון והם כואבים, וצריך למלא אותם זה נכון... אני לא חושבת ש-, אולי בניגוד לכמה חברים שלי כאן, אני ממש לא חושבת שיפרקו מועצה ולא ישלחו אף אחד הביתה. אבל כן צריך יהיה לעמוד ביעדים. אבל אני חושבת שהאמון שנוצר הוא אמון שיכול בהחלט לשרת אותנו בהמשך. בעיניי זה אחד הדברים החשובים ביותר, אחד הדברים המופלאים בעיניי, אני אפילו מעזה להשתמש בזה שאתה שהצלחת לעשות את זה בעזרתם של כל מי שהשתתף בעשייה, וזה לא מובן מאליו. אני חושבת שאתה התחלת די מאפס בסיפור הזה, וזה קרה. המדינה משרד הפנים משרד האוצר מאמינים ביישוב אלפי מנשה. אם הם מאמינים לנו מי אני שאני אבוא ואני אגיד אחרת. אני אמשיך ואני אומר, שכאשר הצטרפתי לעשייה הציבורית, וזה לא דבר פשוט במיוחד, גם שלומית בוודאי יודעת, העבודות שלנו הם עבודות ש-, לא רק שלומית כל אישה שעובדת וגם מחזיקה בית במקרה, זה לא פשוט.

שלומית ארצי: במקרה.

שירי זיידמן: במקרה.

שלומית ארצי: הוא יותר מחזיק אותי.

שירי זיידמן: לא פשוט בכלל.

שלומית ארצי: האמת היא שהבית מחזיק אותי לא אני אותו.

שירי זיידמן: אבל אני ראיתי לנגד עיניי כל כך הרבה פעולות ופרויקטים לתושבים עוד לפני שנבחרנו, אני ראיתי את זה לנגד עיניי, אני עדיין רואה את זה לנגד עיניי. אני חושבת שבאמצעות התוכנית אנחנו בהחלט נוכל, אני לא חושבת שבזמן

הקרוב, אנחנו נוכל לעשות את זה בטווח היותר ארוך, נוכל כן לקדם פרויקטים למען התושבים. זאת אומרת שטובת התושבים בסופו של דבר זה טובתי, זה טובת המשפחה שלי. אם מתנגדים לתוכנית, אני מדברת התנגדות לתוכנית כולה, אני חושבת שיש צורך גם לבוא עם רעיונות אחרים שונים יצירתיים ומקוריים, וכל עוד אין את זה, ולא ראיתי ולא שמעתי למעשה עד עכשיו, אנחנו... בתחילת הישיבה את כל הפעולות שנעשו, כמו שאמרת החל מהפורום הכלכלי כלה בישיבות ארוכות ששי עשה כל הלילה עד אמצע הלילה, והזמין את כל חברי המועצה להשתתף, וישיבות הנהלה. אני לא ראיתי איזה שהיא הצעה או איזה שהיא תכנית שונה שעלתה על הפרק. אם הייתה כזאת אני בטוחה שכולנו היינו בוחנים את זה לעומק, כמו שעשינו את זה עד היום והיינו שוקלים. הקיצוצים שנעשו נעשו כמו שאמרתי בלב כבד. ואני משתתפת לדברים שדליה אומרת לעניין של המתנ"ס, אני משתתפת לדברים שאלי אומר על מה שהוא אמר בהסעות ובהנחות, וזה לא פשוט. הייתה התייחסות לאופק הכלכלי וגם לעניין של החשב המלווה. אני כן רואה אופק כלכלי. אם אחשוב אחרת זה אומר שאני לא מאמינה ביכולת המועצה והעומד בראשה, שנביא את היישוב לא רק באמצעות תכנית ההבראה, אלא באמצעות פרויקטים שיכניסו כסף במהלך השנים הקרובות, אני כן מאמינה. אני לא רק מאמינה בעומד בראשה, אני מאמינה בכולנו. זאת בעצם השורה התחתונה. בסופו של יום, אנחנו נצליח להביא את היישוב למצב הרבה יותר טוב ממה שהוא היום, כן בזכות התוכנית, כן בזכות החשב המלווה. וימים בהחלט יגידו לגבי הסיפור הזה. תודה רבה.

משה אופיר:

תראו, הנושא של החשב המלווה כמו שכולנו יודעים, עלה בזמן הבחירות. עלה ונדחף רבות על ידי אנשים מסוימים, שאמרו שהמועצה מאבדת את העצמאות שלה, ומה פתאום, ואנחנו לא צריכים להסכים לזה, ומי שאומר שהוא רוצה חשב מלווה סימן שאין לו מה להציע לתושבים, כי הוא זורק את הכול על החשב המלווה, והוא לא בא בתוכניות יצירתיות. אני כאדם שחשב על הדבר הזה מלכתחילה ופמפם אותו למערכת בזמנו, ראיתי את התגובות וצחקתי. למרות שלא

ידעתי שנגמור בגרעון אדיר של 8 מיליון ₪ לשנה, שזו הייתה הפתעה גם בשבילי, היה ברור שהמועצה לא מסוגלת להרים את עצמה בלי עזרה מבחוץ. התוכנית היא תכנית גרועה שלא יהיה ספק, התוכנית היא גרועה. היא פוגעת במתנ"ס, כואב לי הלב לשמוע על הקבוצות, ואני מעורה בספורט ביישוב, אומנם לא בתחום הזה, אבל אני יודע מה זה קבוצה.

דליה נחום-לוי: זה לא רק הספורט.

ספורט ותרבות וכל מה שעושה המתנ"ס. תהיה פגיעה אני מקווה הפיכה, אני לא בטוח, אבל תהיה פגיעה קשה מאוד ואני מקווה שתהיה הפיכה. לעניין ההסעות לגבעת טל, אני הצעתי לאלי לפני הישיבה והוא זרק את זה בצורה כזאת או אחרת, אני רוצה שזה יהיה ברור, שההצעה הייתה שאם אנחנו הולכים לחסוך את כל הסכום הגבוה הזה על ההסעות, בגלל החשש של ההורים, הלא הנקודה העיקרית היא החשש של ההורים, נכון? אז אני הצעתי שהמועצה תשים שם אדם מבוגר בהסעה. לפי דעתי זה יכול לפתור את הבעיה ולתת שקט להורים.

משה אופיר:

... זה הרבה יותר מורכב.

אלי כהן:

שומר או איש מהמועצה, עובד מועצה או עובד ביטחון מהמועצה לא משנה, מבוגר שהוא -

משה אופיר:

או מורה שנוסע בדרך לבית ספר.

שלומית ארצי:

מה?

משה אופיר:

או מורה.

שלומית ארצי:

או מורה לא משנה, אדם מבוגר שיכול להשגיח, אני חושב שאני בתור הורה הייתי שקט.

משה אופיר:

בדרום משתמשים בזה.

שלומית ארצי:

אז היינו צריכים לשקול את הדבר הזה, אם זה ניתן לעשות, לפחות בהתחלה על מנת להוריד את החשש. לפי דעתי זה יכול להיות איזה שהוא מענה לחשש. כמובן הפגיעה היא לא רק בזה אלא גם בגינון וכל מה שהזכירו. אבל אני רוצה להגיד לכם, כאדם שיושב סביב השולחן הזה הרבה זמן,

משה אופיר:

בואו נגיד שחלק גדול מהגרעון היה בתקופה של כהונת המועצה האחרונה, בכהונת המועצה האחרונה אם אנחנו סופרים גרעון של 20 מיליון ₪ בערך אז רק בשנים האחרונות של המועצה האחרונה זה היה למעלה מ-50% מהגרעון הזה, נכון אילן? 8 מיליון ₪, 4 מיליון ₪ בהתחלה -

אילן דולב: 50% זה של המועצה הזאת.

משה אופיר: 50% זה של המועצה הקודמת, לא זאת, הקודמת.

אילן דולב: זה יהיה עוד 4.5 מיליון ₪.

משה אופיר: עוד 4.5 מיליון ₪ זה בסדר. כשאני שומע, ואני הולך להגיד דברים קשים, כשאני שומע את האנשים שישבו במועצה הקודמת, ויש פה 4 כאלה, ישבו במועצה הקודמת, שהם אומרים, הנה דליה אומרת פגיעה קשה וזה וזה וזה וצריכים לסגור את הליגות היא קוראת לזה, זה לא מדויק, אנחנו יודעים למה היא מתכוונת -

דליה נחום-לוי: ככה קוראים לזה.

משה אופיר: לא משנה. ואורית אומרת וכו' וכו', אני באמת שואל את עצמי איפה אתם הייתם עם כל הכבוד -

אלי כהן: גם אתה.

משה אופיר: לא אתה, אתה לא בעניין הזה.

אלי כהן: לא, לא, גם אתה אמרתי.

משה אופיר: כן, אני הייתי שם, ותכף אני אגיד לך למה אני מתכוון. במועצה הקודמת הועלו הצעות, איך קראת לזה, מנועי צמיחה, אדירים, אדירים. אבל חברי המועצה שישבו כולל ה-3 מתוך ה-4, אני הייתי נגד, הם לא הסכימו לדברים האלה, כי היה ראש מועצה שאמר זה לא מקובל עליי -

שלומית ארצי: אבל זה לא משנה -

משה אופיר: סליחה דליה -

שלומית ארצי: אנחנו לא מדברים על העבר.

משה אופיר: רגע -

שלומית ארצי: דיברנו על התוכנית.

- משה אופיר:** אני מדבר על מה שאני רוצה. יש לזה גם -
- שלומית ארצי:** אנחנו לא עושים לכם מריבה היסטורית.
- משה אופיר:** יש לזה גם לקח בשבילכם.
- שלומית ארצי:** לא, הוא במריבה ההיסטורית עכשיו.
- משה אופיר:** אז אני אדבר על זה.
- דליה נחום-לוי:** לא, אני לא הבנתי על איזה 3 אתה מדבר.
- משה אופיר:** סליחה רגע -
- דליה נחום-לוי:** שכחתי ששי -
- משה אופיר:** גם שי. שי, את ואורית.
- (מדברים יחד)**
- משה אופיר:** סליחה, אני רוצה שאתם תבינו למה אני מתכוון -
- דליה נחום-לוי:** היה לי חסר חבר מועצה אחד.
- משה אופיר:** ותסיקו לקחים מזה, זה החשיבות, להסיק לקחים ממה שהיה. כאשר עלה פרויקט שהיה אמור להניב מאות אלפי שקלים בשנה, ראש המועצה מטעמים שלו, שאני לא רוצה להיכנס לזה, אם זה מבחינה פוליטית או מבחינה של אי הבנה כלכלית, הוא פסל את הפרויקט. עכשיו יושבים פה חברי מועצה ולא אומרים לו רגע, אני מדבר על הפרויקט של קופת חולים -
- דליה נחום-לוי:** אבל זה לא נכון.
- משה אופיר:** סליחה רגע דליה, תני לי להגיד, ואז תתקני אותי בסוף אוקיי? פסלו את הרעיון... פסל את הרעיון חברי המועצה באופן... הם פסלו את הרעיון. עלה רעיון של חשב מלווה בקדנציה הקודמת, שאפילו הגזבר אמר שזה פתרון טוב, וחייבים לאמץ אותו. ראש המועצה לא רצה חשב מלווה, ויתרנו על המענק, ויתרנו על הכול והתדרדרנו, המשכנו להתדרדר. אבל שיא השיאים, רק שתדעו אני... שאתם תדעו החדשים, שיא השיאים היה לפרויקט אזור התעשייה שהיום אנחנו משוועים לו ורואים את המפתח לכל הבעיות. הפרויקט הזה היה יכול להיות מוקם וקיים ומתחיל להניב לנו כבר שנים,

- אלא מה -
- דליה נחום-לוי:** איפה הוא...
משה אופיר: סליחה דליה -
- דליה נחום-לוי:** לא משה, דייק, דייק -
- משה אופיר:** סליחה דליה, אני אדבר ואת תגידי מה שאת רוצה.
- דליה נחום-לוי:** תדייק.
- משה אופיר:** אני מדייק.
- דליה נחום-לוי:** לא.
- משה אופיר:** אלא מה, ישבו פה אנשים שקיבלו את הרעיון של ראש המועצה שהפרויקט הוא 7 קומות וצריכים להוריד אותם ל-5, ולכן הוא התעכב והוא התעכב ואולי אפילו לא יתגשם. היה הכול סגור, עמד פה בשולחן של המועצה -
- אורית שגיא:** אני זוכרת שאתה עיכבת אותו, אתה אמרת שאתה מבקש שיביאו -
- משה אופיר:** רגע, רגע, מה שאת זוכרת, אז את זוכרת.
- אורית שגיא:** שיביאו ושיראו לך את הנוף... אתה עכבת אותו.
- משה אופיר:** אורית, את לא יודעת על מה את מדברת, אבל אני מוכן להסביר את מה שאת חושבת.
- שלומית ארצי:** אבל אל תכניס את המריבה ההיסטורית עכשיו.
- אלי כהן:** מה הרלוונטיות?
- משה אופיר:** הרלוונטיות היא שחברי המועצה החדשים שידעו להם שהם לא צריכים להצביע באופן אוטומטי על הצעות, אם הם לא חושבים שהם נכונות.
- אלי כהן:** תודה.
- משה אופיר:** הם צריכים להפעיל שיקול דעת -
- שלומית ארצי:** ברור.
- משה אופיר:** כי שיקול הדעת המוטעה והאמונה שראש המועצה הוא יודע יותר טוב מכולם, ואם הוא אומר, אני

לא אומר על שי באופן אישי, זה לא זה. אבל האמונה הזאת שראש המועצה יודע ואנחנו לא כל כך מבינים אנחנו נזרום איתו, זה גרם נזק ליישוב בצורה בלתי רגילה, בצורה בלתי רגילה. 5 מיליון ש"ל לשנה שפספסנו מהזה, היינו יכולים להיות במצב אחר. רק בגלל שאנשים הצביעו לראש המועצה.

(מדברים יחד)

אורית שגיא:

מסר חשוב קיבלנו.

אלי כהן:

מסר חשוב כן.

משה אופיר:

זה מסר חשוב מאוד ולצערי יש פה אנשים שנכשלו בהבנה, למרות שהוסבר להם ולמרות שנאמר להם, שאין לנו כסף ואם לא הולכים על זה, אנשים העדיפו לקבל את דברי ראש המועצה ולוותר על כספים. כשאת מדברת על מנועי צמיחה היינו לנו פה, זה לא שאנשים שישבו פה בקדנציות הקודמות -

אורית שגיא:

מי צריך ללכת לעמוד בפינה?

משה אופיר:

לא ידעו מה שהולך לקרות, אנחנו ידענו מה שהולך לקרות.

אלי כהן:

משה הנקודה ברורה.

משה אופיר:

אבל לצערי זה מה שקרה וזה לא -

שלומית ארצי:

משה אני בסוף אגמור... בוא נתקדם.

רחל שטיינר:

אנחנו פה ישבנו ולמדנו את החומר.

משה אופיר:

אני יודע מה שלמדתם.

רחל שטיינר:

ישבנו פה ימים שלמים, ובדקנו, וגם עם אילן, וגם עם שי ועם כל מי -

משה אופיר:

אני דיברתי איך הגענו למצב הזה.

רחל שטיינר:

אני אומרת לקחנו את מה שאתה אומר, אנחנו לא חותמת גומי, לגמרי לא.

שי רוזנצוויג:

הוא לא הפנה את זה אליך.

משה אופיר:

אני לא מדבר על הדבר הזה.

(מדברים יחד)

משה אופיר: אם... פרויקט ולמישהו תהיה התנגדות, אז כל חברי המועצה צריכים להבין שיש אנשים שמדברים מהאופוזיציה, ואנחנו לא צריכים להסכים איתם.

שלומית ארצי: אבל מה אתה אומר על התוכנית?

אורית שגיא: לא סגרנו 10 דקות?

שי רוזנצוויג: אני אמרתי מבחינתי לדבר כמה שצריך.

אורית שגיא: לא, אמרנו 10 דקות.

שי רוזנצוויג: לא, אבל הוא לא דיבר עוד 10 דקות.

שלומית ארצי: לא, הוא לא דיבר 10 דקות אורית.

אלי כהן: הוא דיבר 14 יש לך עוד 3.

אורית שגיא: עכשיו בול 10 דקות.

שלומית ארצי: קח את ה-7 שלי גם.

שי רוזנצוויג: יש לך עוד הרבה?

משה אופיר: לא, אין לי עוד הרבה.

שי רוזנצוויג: בסדר, תגיד מה שאתה חושב.

משה אופיר: הפרויקט המניב היחיד שאת מדברת עליו זה אזור התעשייה שיש לנו. אין לנו פה שום פרויקט מניב אחר, למרות שהיו בעבר הרבה פרויקטים מניבים, וכדאי שאנשים ידעו את זה. אבל עבר זמנו בטל קורבנו, ופרויקטים כגון חשמל וכל מיני דברים כאלה, נדחו כי אנשים היה זחוחי דעת, הצלחנו להשיג מענק שר, אז אנחנו לא צריכים את הפרויקטים האלה.

שלומית ארצי: בסדר אבל משה בוא נגיע ל-2019.

(מדברים יחד)

רחל שטיינר: תעלה מחדש את הרעיונות.

אייל רוזנפלד: בוא נעלה אותם בקדנציה הזאת בכיף, נבחן אותם שוב.

משה אופיר:

עמידה בתוכנית ההבראה תהיה מאוד קשה. אני קשה לי להאמין שהיא אפשרית אפילו עם כל הכבוד. אני יכול להיות די שקט, כי כעת גם נצטרך גורם חיצוני, שהוא החשב המלווה וזה אחריות שלו. אבל למרות זאת יש כמו שאמר ג'וש בישיבה הקודמת, יש הרבה... שהם תלויי מועצה ולא תלויי חשב מלווה, ואני מקווה שנעמוד בזה, כי זה נראה לי מאוד מאוד קשה. אני מציע שעמדת המועצה לאור המצב הכלכלי הקשה שלה, ומתוך ידיעה שאכלוס הוא לא מניב לנו כסף, אכלוס לא מניב לנו כסף, כי לא תושב נוסף זה הוצאה זה לא הכנסה.

שלומית ארצי:

עולה, עולה.

משה אופיר:

שהמועצה תעמוד על זה שלא יהיה פה אכלוס, אני לא מדבר על בתים שכבר עומדים בבנייה, אבל בתים שאנחנו צריכים לתת אישורים ודברים מהסוג הזה, לא נוציא אישורים עד שאזור התעשייה שלנו לא יקרום עור וגידים. נגיד למדינה: רבותיי אנחנו כבר שקועים בבוץ, כל תוספת של פרויקטים שאתם מביאים לנו פה תושבים נוספים ולא מקדמים לנו -

שי רוזנצוויג:

אתה בשטחים בכל רגע נתון -

משה אופיר:

אני בשטחים אבל אני לא חייב להיות פה -

שי רוזנצוויג:

אבל אפשר להעלות את זה בחיוב.

משה אופיר:

מחסני פתרונות למשרד השיכון שהוא עושה, שהוא מגיש לשר הנה יש לנו עוד 100 פתרונות באלפי מנשה, כאשר אלפי מנשה את כמות התושבים עכשיו שיש לה היא לא יכולה לשאת, ושמשרד השיכון ירוץ למשרד המסחר והתעשייה ויגיד להם: רבותיי אנחנו חייבים לקדם את פתרונות דיור, תקדמו אתם את העזרה שלכם, על מנת שהיישוב הזה יוכל לעמוד. מה אני צריך פה עוד אנשים שימשכו אותי יותר למטה, לא רוצים אנשים יותר. אחרי שאמרתי את כל הדברים האלה, שהתוכנית היא גרועה, אני לא חושב שיש תכנית אחרת... אין תכנית אחרת. זו הסיכוי היחיד שיש לנו לצאת, אבל צריכים לעמוד על ההתניות האלה ולנסות להגיע לסוף התוכנית, שנקבל את כל מה שהובטח לנו. כי אני זוכר שהייתה פה

תכנית, לא הבראה התייעלות, שבאה בתרועות גדולות לפני 4 שנים -

אורית שגיא: 6.

משה אופיר: 6 שנים סליחה, הזמן עובר. ומכל הדיבורים על תכנית התייעלות ועל הלוואות שנוכל לקחת וזה וזה וזה, המועצה לא עמדה בשום דבר, ולכן יכלה לקחת הלוואות, לקחה הלוואות בצורה מאוד מאוד מצומצמת. לכן עומס הלוואות על המועצה יחסית הוא נמוך אילן, תקן אותי אם אני טועה. נמוך, כי פשוט לא עמדנו בשום תכנית ולכן לא נתנו לנו לקחת הלוואות. נקווה שעכשיו נצליח לעמוד בזה, ונצליח להתקדם. אם כי צודקת אורית, כל מה שאנחנו עושים זה דחיית הזמן -

שלומית ארצי: אלא אם כן יעשו מאמץ להביא כספים בפרויקטים, ולא ימשיכו להגיד לא לפרויקטים.

משה אופיר: נכון.

שלומית ארצי: אוקיי, אז בוא נקווה ששם יהיה שינוי.

משה אופיר: כל מה שאנחנו עושים פה זה להרוויח זמן, ואם אנחנו בזמן הזה לא נדע לקדם את הפרויקט הגדול שלנו, אז אין לנו מה... תודה רבה.

שלומית ארצי: אני רוצה כן להוסיף. אני חושבת שזאת התוכנית ואין לנו באמת ברירה. אבל הדגש הוא על ההכנסות, וזה לא רק אזור התעשייה. זה להביא לפה פסטיבלים, וזה להביא לפה כל דבר שמכניס כסף, גם 30,000 ש"ח זה כסף ואפשר לעשות בימי שישי פה כל מיני דברים שמכניסים כסף ליישוב. מעלים את האווירה. אם לקחנו כבר את הגינון ואת ההסעות ואת כל הדברים, בואו ננסה לעשות דברים אחרים קצת, לצאת מהקופסה.

משה אופיר: אף אחד לא יתנגד אם תבואי עם רעיונות להכניס פה מיליונים.

שלומית ארצי: אין לי שום בעיה עם זה.

משה אופיר: אף אחד לא יתנגד, אתה תתנגד אם תבוא עם תכניות להכניס מיליונים?

שי רוזנצוויג: לא, היא גם שיתפה אותי בכמה רעיונות, וגם חלק מהרעיונות -

- משה אופיר:** אתה בטוח שאתה לא תתנגד.
- שי רוזנצוויג:** בטוח אני לא אתנגד.
- שלומית ארצי:** הוא לא יתנגד.
- משה אופיר:** כן?
- שי רוזנצוויג:** למה שאני אתנגד?
- משה אופיר:** לא יודע.
- שלומית ארצי:** אז קיצוצים זה פעם אחת, והכנסות זה פעם שנייה.
- משה אופיר:** כל הרעיונות לשי והוא... אותם.
- שלומית ארצי:** לעבוד לבד זה לא יצליח.
- אלי כהן:** טוב, מאחר ואני פתחתי וכולם... רציתי להיות תמציתי וכאלה, וכולם לקחו את הזמן שלהם -
- שי רוזנצוויג:** רגע, אני רוצה רק לעדכן את הצופים, אנחנו מתחילים סבב שני, אני בסוף לא אגיד את מה שאני רוצה להגיד, אני אשכח.
- אלי כהן:** לא, כי כולם כאילו פירטו.
- (מדברים יחד)**
- אלי כהן:** אז אני רוצה... את הנייר שלי ופשוט להקריא -
- אורית שגיא:** זו דרכך האלגנטית לדבר אחרון?
- אלי כהן:** לא, ממש לא, זאת דרכי להגיד את מה שרציתי, כי כולנו -
- שי רוזנצוויג:** אלי.
- אלי כהן:** אני רוצה להקריא 36 חסרונות של התוכנית הגרועה הזאת, ובסוף להגיד שאין בלתי, סלח לי. אני לא מתחבר -
- שי רוזנצוויג:** זה משהו שכבר שמענו אותו בעבר? זו אסיפה ראשונה?
- אלי כהן:** כן, כן, אני לא מתחבר -
- משה אופיר:** אני... לאופציה הראשונה שלא יהיה אי הבנות.

שי רוזנצוויג: זה בסדר.

דליה נחום-לוי: הוא מרגיש מתוסכל.

שי רוזנצוויג: הוא אמר. (מדברים יחד)

שי רוזנצוויג: זה היה ציני.

אלי כהן: ציני לא מוצלח.

שי רוזנצוויג: אני... אני יודע רק להסתדר. טוב חבר'ה, המצב של היישוב רע מאוד. מי שלא מבין ואני יכול להיות שבהתחלה לא הבנתי את זה, הוא לפני סגירה לפני קריסה המתנ"ס, אם מחר הוא לא יקבל כסף יסגור, ולא מעט אנשים המכתבים שלהם כבר כתובים, כתובים חתומים והם יקבלו אותם ולא יהיה מתנ"ס, זה כזה. יש פה ספקים שחייבים להם פה מיליונים, המיליונים האלה זה הרבה זמן שלא שילמו להם. היישוב הזה לפני קריסה, אני למדתי את הדבר הזה תוך כדי, כולנו ידענו שהמצב גרוע. עכשיו שלא תבינו לא נכון גם אני לא אוהב את הרעיון של החשב מלווה, לא אוהב את החשב, אני עוד לא מכיר כן, ואל תיעלב לי, אתה בטח רואה אותנו עכשיו, כי אתה מסתכל שם, יש שם כמה מועמדים אני יודע.

שלומית ארצי: אני הייתי בעדך.

שי רוזנצוויג: אל תיעלב בן אדם, אנחנו רוצים שאתה תבוא, אנחנו נעבוד איתך ביחד, אבל לא רציתי שאתה תבוא, אני מתעב את הרעיון הזה, ואני גם לא הייתי אומר אותו מלכתחילה צריך חשב מלווה למועצה, כשאני לא בא ועושה את כל העבודה. איזה עבודה? להקים פורום כלכלי, באמת כאילו מביא לפה תושבים, ומישהו חיצוני שייתן תמונת מצב, אתה צריך לעבור פה איזה פלור, אני לכל אורך הדרך ממש קיוויתי שלא נגיע לחשב מלווה... זה לא טוב, זה לא חתימה על החתימה שלי, זה לפגוע ביישוב, זה לפגוע בעצמאות שלי ומבחינתי זה היה הפתרון הכי גרוע שיש, בואו נגיד את זה ככה, ועוד פעם שאף אחד לא ייעלב, אני חושב שזה דבר נכון לעשות. אבל הגעתי לזה אחרי תהליך שעשינו, תהליך שלקח כמה חודשים. אנחנו הקמנו פורום כלכלי, אנחנו בדקנו, הפכנו כל שורה, למדנו מעמיתים, הבאנו לפה יועצים חיצוניים, עברנו כברת דרך עד שהחלטה

המקצועית שהתקבלה, מבחינתי היא הנכונה לצאת לתוכנית הבראה. קוראים לזה תכנית הבראה, מה זה אומר שהיישוב שלנו עכשיו יבריא? מה 30 שנה בשנה שנתיים נבריא? לא בטוח. אבל בטוח שבראש בהלך המחשבה אנחנו מתחילים להבריא כן, אם מלמעלה ראש המועצה מקצץ במשכורות שלו, וזה יורד עד למטה, ואתה מקבל החלטות קשות לא פופולריות, ואתה עושה אותם כי אתה יודע שאם ממשיכים ככה נסגור. לא מטריד אותי יפרקו את המועצה, יפרקו אותי, את מי זה מעניין, אני רוצה שהיישוב שלנו יצליח, ואם לא נעשה את ההחלטה הנכונה, איתי בלעדיי אתכם יבואו פה פקידים ואנחנו נתנהל איתם באי מיילים, זה מה שיהיה. אז אני אומר לכם כן, אנחנו נפגע כמעט בכל דבר שזז, וכן נקבל מענקים גדולים. אמרתי לכל אורך הדרך, לכל אורך הדרך לא היה קל, אמרתי אנחנו נקבל מענקים רבים של מיליונים והלכנו על הכי גבוה, והצלחנו לרתום את המשרדים, גם את משרד הפנים גם את משרד האוצר, הם מאמינים בנו, הם רוצים שאנחנו נצליח. אני לא מתגאה בזה שאנחנו נכנסים לתוכנית הבראה עם חשב מלווה, הלוואי ולא, אבל זה המצב. אתה לא אומר לא ל-9 מיליון ₪ שנותנים לך וגם סכום דומה כזה בהלוואות. 18 מיליון ₪ זה בדיוק החובה..., חובות ספקים כל מיני חובות, כן הכסף ילך לשם, אנחנו לא נהיים עשירים, אנחנו לא נהיים מיליונרים. לא, זה כסף שאנחנו נשלם את זה לכל מיני חובות שאנחנו צריכים לשלם. כשאנחנו נשלם 3 מיליון ₪ או כמה שלא חייבים לפינוי אשפה, תאמינו לי השירות יהיה טוב יותר, הוא יהיה טוב יותר. כשאנחנו נעשה את זה גם בהסעות, ונעשה את זה כמעט בכל דבר אחר, תשלומים לאגרות חוץ לתלמידים, גינון, איפה שלא תיגע זה יעשה את זה יותר טוב, אנחנו נדאג לזה, אנחנו נוכל גם לעשות בקרה. כרגע שבמשך חודשים רבים, רוצה להגיד אפילו שנה לא משלמים, אז ככה זה נראה, ואני אומר לכם לא נגעת עוד בגינון לא נגעת בכלום, רצתי רק להביא לכם פה את התוכנית הזאת על השולחן, ועל זה אמרתי לעצמי שזה כישלון... אני אומר לכם שאני שמח אני גאה, אני גאה בכל העבודה שנעשתה, בכל הצוות, בשירי שהיא יו"ר ועדת כספים שעזרה וישבה איתי את כל הלילות האלה, את כל האנשים שעשו. ואנשים שמתוך

חברי המועצה אלי שלקח זמן מתוך העבודה, ובא וישב איתנו. ואייל ורחלי באמת כאילו לא, אתה יודע את הפסימיות אי אפשר לפזר אותה, המצב גרוע, המצב מאוד גרוע. צריך להגיד מה כן ואיך עושים, ואני מודה לכל מי שנרתם, אני הצעתי לכל אחד במשך עשרות פעמים בואו תהיו חלק, חלק קיבלו חלק לא קיבלו זה בסדר. אז התוכנית מדברים עליה, זה לא החשב המלווה, החשב המלווה זה לא התוכנית. אני לא יודע אם אתם זוכרים את זה, הצגתי את זה בתחילת הדרך. אמרתי התוכנית שלנו זה מה שנעשה בבית, העלינו ארנונה, הורדנו במשכורת, ביטלנו טקס שואה, זה דברים שעושים בבית. אמרנו הדבר השני זה נלך החוצה ולא נתבייש ונמעיס מהאגו שלנו, ונבקש עזרה, עזרה, עזרה כדי לשקף תמונת מצב. והדבר השלישי והוא לא פחות חשוב, ואמרה שלומית ואני לגמרי מסכים איתה, זה צריך לייצר פה מנועי צמיחה, אני יודע לעשות את זה, אני יודע לעשות את זה, חלק כבר עשיתי, חלק התחלנו, אם תסתכלו באבני הדרך שיש בתוכנית ההבראה, תראו שאנחנו מרחיבים זכויות לבנייה במרכז המסחרי, הדברים האלה זה זרע שאם נעבוד יפה אנחנו נתחיל לראות ניצנים עוד שנה עוד שנתיים. כמובן שפארק העסקים שמה צריך ללכת בגדול, באמת עם כל הכוח, אבל יש עוד דברים שאפשר לעשות. אלי שהוא מנהל את החברה הכלכלית ביחד איתי, יש לו לא מעט רעיונות, ואני אתן לו לעשות את זה. ואם יש לך רעיונות ולך, ולמי שיש פה רעיונות. אני אומר לכם אני לא אעצור, ראיתם שכבר יש לי את האומץ ויש לנו את האומץ ללכת על תכנית כזאת, וזו רק התוכנית הכלכלית, מה עם תכנית קהילתית? גם תכנית הבראה קהילתית צריך. לרתום את הקהילה, אבל היינו צריכים פה איזה סטופ, איזה סטופ, היישוב הלך לזה, אתה לא יכול פה עכשיו לבקש תרומה פה תרומה שם, לא היה עוזר, צריך לעצור עכשיו, צריך שהמדינה תדע מה המצב שלנו פה, וזה לא אשמת אף אחד, המועצה גרעונית. המועצה גרעונית מה שלא תעשה כל שנה אתה תהיה במינוס ככה וככה מיליוני שקלים, והשנה האחרונה קיבלנו אותה כולנו במינוס הכי גדול בתולדות אלפי מנשה, מה לעשות זה המצב. אבל אנחנו נעשה את זה, אני אומר לכם אנחנו יכולים ללכת על זה. מה שבטוח

זה שאני לבד לא אוכל לעשות את זה, לבד לא אוכל לעשות את זה. יש דברים שאני יכול לעשות אני ראש מועצה, אני יכול לא לישון בלילה, ואני מבטיח לא לישון בלילה, אני מבטיח לעשות כל מה שאני יכול כדי שיהיה טוב ביישוב הזה, מבטיח. אבל עם זאת אנחנו ההנהלה פה ואנחנו לא רק מנהלים שאומרים... כן כל אחד בזה שלו יש תכנית הבראה חינוכית, יש תכנית הבראה קהילתית, יש תכנית הבראה בשירות, כל אחד בחלק שלו צריך לקחת את זה ולעזור. מה התושבים רוצים לראות? הם רוצים לראות את כולנו עובדים מזיעים, מזיעים כולנו, זה לא חוג להיות פה, זה לא תחביב להיות פה, בשביל זה נבחרנו. הם רוצים לראות אותנו עובדים, הם רוצים לראות אותנו מזיעים ביחד. אני אומר לכם כל מי שירצה לתת ולא משנה איפה, תן מעכשיו לכול, תכניות כלכליות תביאו, תביאו. יש לנו קודם כל פלטפורמות ואם אין אנחנו נפתח אותם. לסיכום, תכנית ההבראה וגם התקציב יעלו לאתר, אני מבקש בהקדם האפשרי בסדר? לאחר שנאשר אותו. ואני מקווה מאוד שאנחנו גם נצליח עם כל הסייגים הקטנים שיש לנו להעביר אותו למשרד הפנים. אני מבקש מחברי המועצה, ואני מבקש מהתושבים את האמון, את העזרה, את התמיכה, זה לא קל, וזה לא פה שי יצליח שי לא יצליח, זה אלפי מנשה בחמשת השנים הקרובות קצת פחות, רוצים לראות אותה מצליחה, אני לא חושב שיפרקו אותנו אבל פשוט חבל, חבל שכמה שנים אנחנו נעבוד ובגלל שלא היינו לגמרי ביחד זה לא יצליח, אפשר לעשות את זה, אפשר לעשות את זה ביחד. מראש אני אומר, כל מי שירצה לשבת איתי בכל רגע נתון, יכול. גם פגיעה בתושבים אנחנו הולכים להוריד בהנחות של הארנונה, יהיו תושבים שירגישו שזה עוול נוראי, הם לא יכולים לסיים את החודש, תבואו לפה ואנחנו נבדוק כל מקרה לגופו. וגם אם פגענו בהסעות, אנחנו לא נלך עם הראש בקיר, אנחנו פשוט מנסים בכל מקום בה יכולנו לשים את האצבע, ושמנו בכל. גם הכדורסל, אנחנו אחרי זה נחשוב לראות איך לא סוגרים את הכדורסל, יש חוגים ויש ליגות, צריך... את זה. יש המון המון דברים שאפשר לעשות, ויש לנו קהילה נפלאה, אני בטוח שהקהילה שלנו תתגייס למען ההצלחה של היישוב הזה. שוב, אני מודה לכל מי שעזר, לכל מי שהרים גם אותי,

בימים שהיה לי קשה, הרים אותי ולא נטע בי רק פסימיות, איך אפשר לעשות את זה, ואיך אפשר להתקדם קדימה, ואני רוצה לבקש את האמון של חברי המועצה בי בהצבעה לדעתי, ואת האמון בתוכנית ההבראה הזאתי שלא נקבל טובה יותר ממנה, וכרגע יש חלון הזדמנויות שגם הוא יכול ללכת, זה חלון הזדמנויות נדיר, נדיר אני אומר לכם, נדיר. אין לו עוד סוף, אין הרבה מועצות בישראל שלא אישרו תקציב, בטח שאין עוד מועצה במצב שלנו. כרגע הגרייס שלנו הולך וקטן, הוא היה עד סוף מאי, אבי נפטר נתנו לנו עוד כמה ימים, זהו עכשיו זה הרגע. ומאוד הייתי רוצה שכל חברי המועצה יתאחדו סביב התוכנית הזאת. גם לי קשה ויש לי מחנק בגרון, אבל עם כל האומץ ללכת ולהצביע, אני מבטיח לעשות כל מה שאני יכול כדי לזכות שוב באמון שלכם, ולהצליח עם התוכנית הזאת, על מנת שבעוד שנתיים נשים על השולחן תכנית חדשה שנקראת תכנית המראה, נביא סכום כזה מהממשלה לטובת פיתוח, זה התוכנית הגדולה ואת זה אני מבקש מכם.

משה אופיר: אני רוצה להעיר משהו.

שי רוזנצוויג: אז אחרי זה אני אצטרך להיות, כי אני הבטחתי לכם להיות אחרון.

משה אופיר: בסדר, בסדר, אתה תוכל להגיד מה שאתה רוצה. אני רק רוצה להגיד שהמצב שלנו ממש גרוע. אבל יש מצב שיכול להיות יותר גרוע אפילו, ובזה אני מבקש להזהיר. המצב היותר גרוע הוא שאנחנו מאשרים תכנית הבראה ולא עומדים בה, גם אכלנו את כל הקש וגם לא קיבלנו את התמורה. למרות שאתה משתף אותנו כאילו גם אנחנו אחראים לעמידה בתוכנית הבראה, אני רוצה לחלוק עליך לפי דעתי חברי המועצה אין להם שום אפשרות לפקח אם המועצה עומדת בתוכנית ההבראה.

שי רוזנצוויג: אתה בוועדת כספים?

משה אופיר: זה לא משנה, תשמע לי, תשמע לי שי.

שי רוזנצוויג: דווקא אתה מכל מי שיושב פה -

משה אופיר: רק רגע, תן לי לסיים, אתה אמרת שאתה רוצה לדבר אחריי, אז תדבר אחריי אין בעיה, אני לא

מפריע לך לדבר אחריי, אבל תן לי לדבר.

בבקשה.

שי רוזנצוויג:

משה אופיר:

חברי המועצה אין להם שום דרך לדעת מה המצב הכספי של המועצה. במקרה הטוב הם מקבלים דו"ח רבעוני, חברי המועצה מקבלים דו"ח רבעוני 3 חודשים אחרי שנגמר הרבעון, והיכולת השפעה שלהם היא אפסית, לכן אתה יש לך את כל הסמכות וגם כל האחריות. אם המועצה הזאתי לא תעמוד בתוכנית ההבראה 2019 ו-2020 ולא תזכה לקבל את כל המענקים וכל ההלוואות, האחריות היא עליך בלבד. לא על חבר מועצה שמקבל דו"ח 3 חודשים אחרי הזמן והוא יכול לצעוק עד מחרתיים, מה זה עוזר? עליך ועל הגזבר גם כן, שהוא איש הכספים פה במועצה, וכמובן על החשב מלווה. אבל חברי המועצה הם לא בלופ הזה שהם יכולים להשגיח בכלל. אז שיהיה ברור. אנחנו נעזור, אבל אין לנו שום אחריות, כי אנחנו לא יודעים את המצב בזמן אמת. אני למשל כחבר מועצה המקסימום שאני יודע זה מה היה המצב הכספי של המועצה בחודש מרץ. איזה חודש אנחנו כבר? בחודש יוני. אני יודע מה המצב הכספי של המועצה?

למה לא הגעת לוועדת כספים האחרונה?

שי רוזנצוויג:

זה לא משנה ישיבת כספים. אתה צריך לדעת את המצב הכספי של המועצה -

משה אופיר:

למה לא הגעת לישיבת הכספים -

שי רוזנצוויג:

על בסיס יום יומי. הגזבר צריך לדעת על בסיס יום יומי. אני הופתעתי נדהמתי והתאכזבתי מתשובה של הגזבר, ואני חייב להגיד לו את זה פה -

משה אופיר:

שמה?

שי רוזנצוויג:

שבחודש השישי בחודש החמישי כששאלנו מה המצב הכספי של המועצה לחודש השלישי, הגזבר אומר: 'אני לא יודע, כי אין לי את הדו"חות'. גזבר צריך לדעת מה המצב הכספי של המועצה גם בלי לקבל דו"חות ולעשות דו"חות. הוא צריך לדעת על בסיס, הוא צריך לדעת כל רגע מה המצב הכספי של המועצה. זה כמו שאני במשק בית שלי אני לא אצליח לקבל דו"חות מהבנק בשביל לדעת מה

משה אופיר:

המצב שלי, לפי דעתי.

אילן דולב: אתה צודק, אתה בהחלט צודק -

משה אופיר: לא שאני באופן אישי מתקיף אותך.

אילן דולב: לא, לא, בחברה -

משה אופיר: אבל התשובה לא מצאה חן בעיניי.

אילן דולב: אני מסכים איתך לגמרי. בחברה נורמלית או

בחברה עסקית נורמלית שמחזיקה את עצמה, גזבר יש, כלכלן ועוזר כלכלן ומנהלת חשבונות וחשבת שכר, במשרות שיכולות לאפשר לו לקבל החלטה. אנחנו כאן עובדים בצורה מאוד מאוד רזה, ללא כוח אדם, ומנסים לעבוד על פי חוק שהחוק אומר תוך 60 יום מתום רבעון המועצה צריכה לקבל את הדו"ח הכספי. מזכיר לך שב-15 לחודש ב-19.5.19 קיבלתם את הדו"ח של ה-31.3.19 שזה בהחלט עומד -

משה אופיר: אני לא מדבר על הצד... -

אילן דולב: זה אחד -

משה אופיר: היום אנחנו ב-10.6.19...

(מדברים יחד)

שי רוזנצוויג: תן לו להשיב, תן לו להשיב, הוא משיב.

אילן דולב: גם בחברה נורמלית לא עושים דו"חות חודשיים,

או כן עושים דו"חות חודשיים, עושים דו"חות חודשיים אבל עם דו"חות פרופורמה לגזבר עצמו. אני יכול בלחיצת כפתור כן להוציא דו"ח מיידי. אבל אני לא אתן לך אותו בשלב הזה, כי הוא חייב לעבור הרבה מאוד תיקונים. כי מבנה ההכנסות כאן הוא דו חודשי, הוא לא חודשי, ואתה לא יכול, גם ההוצאות כאן מתנהגות בצורה קצת שונה, יש הוצאות שהן חד פעמיות, יש הוצאות שהן מתפרסות על פני כל השנה, ויש הוצאות שהן מתייחסות רק לקיץ, לכן להוציא פרינט זה לא נכון, והוא לא משקף לך את תמונת המצב האמיתית. עכשיו אני רוצה להגיד עוד משהו, לגבי תכנית ההבראה. אני התקבלתי כאן לעבודה ב-2012. בשנת 2013 כשבניתי את התקציב הראשון אמרתי לחברי המועצה לחברי

ועדת כספים 'מה שלא תעשו, היישוב שלכם גרעוני בין מיליון ₪ ל-2 מיליון ₪ בשוטף'. באו חברי ועדת כספים והמועצה והתאמצו וקיצצו בהוצאות וקיצצו והגדילו את ההכנסות. בסופו של יום המציאות, לא השאירו שום מרווח בתקציב לתקן טעויות, והמציאות הפכה לנו בפנים. המיס התייקרו, ההסעות עלו, הרבה מאוד דברים קרו שגרמו לנו לחזור, למרות שתכננו לקצץ, גרמו לנו לחזור לקיצוץ לגרעון של מיליון ₪ ל-2 מיליון ₪. המבנה של המועצה, בגלל שאנחנו יישוב קטן שפרוס על שטח גדול, העלות לתחזוקת תושב היא יקרה ביחס לעיריית כפר סבא. אנחנו נוסעים בתל אביב ב-2 רחובות שהתשתיות שמה ל-2 רחובות זה נאמר 2 ק"מ, ופה זה אלפי ק"מ. וההכנסות מהתושבים הארנונה שמכסה את זה, היא מתחת לממוצע של משרד הפנים ליישוב בסוציו אקונומי כמו שלנו. באמת ב-2014 ביקשתי תכנית הבראה, רציתי מאוד חשב מלווה, רציתי מענקים להביא ליישוב, ידעתי שזה יהיה מאוד מאוד קשה, מה ששי הצליח הפעם זה שאפו ענק, אני לא הצלחתי לעשות את זה.

אבל אז רצו לתת לנו.

משה אופיר:

לא ממש רצו לתת, היה צריך להילחם על זה. היה צריך להילחם על זה -

אילן דולב:

זה עמד על שולחן המועצה לאשר או לא.

משה אופיר:

עמד על שולחן המועצה לבחור בין 2 אלטרנטיבות.

אילן דולב:

כן.

משה אופיר:

כן. אבל -

אילן דולב:

תכנית התייעלות או תכנית הבראה.

משה אופיר:

ברגע שהמועצה הייתה מאשרת את... היינו צריכים עדיין לרוץ למשרד האוצר, דבר... בשורה תחתונה היישוב חייב תכנית הבראה, חייב לקחת את ה -

אילן דולב:

... אני אומר מה שהיה היה.

שי רוזנצוויג:

אני חושב ש - , איך משה אמר -

אילן דולב:

- שי רוזנצוויג:** לומדים, צריך ללמוד.
- אילן דולב:** צריך ללמוד מהעבר אין מה לעשות. תכנית ההבראה בפעם הקודמת קבעה הלוואות מסוימות, המועצה סביב השולחן הזה אפשרה או לא אפשרה לראש המועצה הקודם לקחת את הלוואות, או שראש המועצה לא רצה לקחת את הלוואות, בואו נשים את זה בצד. המועצה לא לקחה את הלוואות שאושרו לה בתוכנית ההבראה הקודמת מכל מיני סיבות.
- משה אופיר:** תכנית התייעלות.
- אילן דולב:** התייעלות הקודמת בסדר? אני חושב שנכון כשאתם מאשרים את תכנית ההבראה הזאת, לאשר גם את הלוואות ואת המענקים הפתוחים בתוכנית הזו, כמו שמופיע -
- משה אופיר:** אני לא חושב שמישהו יתנגד לאשר מענקים.
- אילן דולב:** לא, לא, אני חושב שנכון לאשר את הלוואות, לא לתת לראש המועצה אפילו צורך לבוא למצב של אנחנו לא מאשרים לך את הלוואות, אם אתה עומד באבני הדרך. לאשר מראש את הלוואות, בלי שנצטרך שוב לבוא לשולחן הזה, אני לא יודע אם זה יעבור משרד הפנים, אני לא יודע אם זה יעבור משרד הפנים -
- (מדברים יחד)**
- אלי כהן:** ההצעה הזאתי היא לא הייתה על השולחן, לא שקלנו אותה, לא חשבנו עליה.
- שי רוזנצוויג:** אני גם שומע אותה בפעם הראשונה. בקיצור נקסט מה עוד?
- שלומית ארצי:** רגע אילן יש לי שאלה, שאלת תם. זאת תכנית הבראה, נכון? ובקדנציה הקודמת -
- אילן דולב:** ב-2014.
- שלומית ארצי:** היה גם.
- משה אופיר:** תכנית התייעלות.
- שלומית ארצי:** התייעלות.

תכנית התייעלות.	אילן דולב:
במה זאת יותר טובה מהקודמת, מעבר למיליונים וחשב מלווה.	שלומית ארצי:
שמה, בדיוק שמה. המיליונים וחשב מלווה.	אילן דולב:
זהו?	שלומית ארצי:
היה אותו דבר.	משה אופיר:
זה בדיוק, זה מה שזה. זה היתרונות שלה.	אילן דולב:
היה אותו דבר.	משה אופיר:
לא היה אותו דבר.	אילן דולב:
	(מדברים יחד)
... לא שם, זה לא קשור. אני מדברת על השורות הקטנות. חשב מלווה זה סוג של טיפול בבעיה. המיליונים זה גם סוג. אבל ההוצאות שלנו האמיתיות הם בתוך התוכנית. האם התוכנית הזו עשתה שינוי?	שלומית ארצי:
לא הבנתי.	אורית שגיא:
היא מדברת על התקציב אני מניח.	אלי כהן:
נכון על התקציב עצמו, על השורות הקטנות.	שלומית ארצי:
האם נעשה שינוי.	אילן דולב:
אני רוצה להבין איזה שורות הקטנות יש משהו אחר.	שלומית ארצי:
צמצמנו לתקופה מסוימת את חובות הספקים, שיפרנו לתקופה מסוימת -	אורית שגיא:
וזה לא עזר.	שלומית ארצי:
את תזרים המזומנים, וכמו שאילן אמר המציאות חזרה לתפוח על פנינו וחזרנו לסורנו, מכיוון -	אורית שגיא:
אז יופי רגע שנייה תעצרי.	שלומית ארצי:
שלא היה שום שינוי בבסיס התקציב.	אורית שגיא:
אז אני שואלת, זאת בדיוק השאלה. כשאתה	שלומית ארצי:

אמרת לומדים מההיסטוריה, האם בתוכנית הזו החדשה, האם הופקו לקחים בתוכה בשורות הקטנות? עזוב אותי מחשב מלווה, זה בגדול, מיליונים זה בגדול. אני צריכה להבין האם בהתנהלות היום יומית יש שינוי.

תכנית הבראה במשרד הפנים היא שבלונית, היא לא חריגה, היא אותה תכנית הבראה. משרד הפנים אומר לך קחי את התקציב שלך תקצצי בו, תקצצי בו איפה שאת יכולה, ותגישי לי תקציב. הוא אומר לך גם הוא מחייב אותם גם לעמוד ביעד גרעון 0, שזה מאוד מאוד קשה לנו בשנה הבאה -

אילן דולב:

אנחנו לא נעמוד בו.

שלומית ארצי:

אנחנו נעמוד בו -

אילן דולב:

זה התפקיד שלך.

משה אופיר:

זה התפקיד של ראש המועצה -

אילן דולב:

(מדברים יחד)

אתה אחראי לזה, מה אתה אומר אני לא אחראי? אתם אחראיים, אני לא מצביע בעד.

משה אופיר:

אין מצב שלא נעמוד בזה.

אייל רוזנפלד:

ברצינות אני מדבר.

משה אופיר:

זה מוקלט הכול, נכון?

שלומית ארצי:

... אתה יש לך אחריות -

משה אופיר:

משה, אתה תעשה מה שאתה חושב לנכון.

שי רוזנצוויג:

אתה אחראי לזה.

משה אופיר:

(מדברים יחד)

לא, הוא אמר שאנחנו כחברי מועצה, אני אומר חברי מועצה אין להם שום in put בעניין, הם רק יכולים להצביע ולהגייד אנחנו תומכים בזה.

משה אופיר:

אני אעשה את זה, נעשה לך את זה קל. אני אחראי ולוקח אחריות על התוכנית הזאת.

שי רוזנצוויג:

- משה אופיר:** בסדר גמור.
- שי רוזנצוויג:** אם אני ארגיש שאני לא השקעתי מספיק, שלא עשיתי את כל מה שאני יכול כדי שהיא תצליח, השיח הזה לא יהיה כי יהיה פה אולי מישהו אחר, אני לבד יקום ואלך.
- משה אופיר:** בסדר גמור.
- שי רוזנצוויג:** אני מתחייב לעשות, ואמרתי לא לישון בלילה כדי שהיא תצליח. האם אני יכול לעשות את זה לבד -
- שלומית ארצי:** לא צריך, כדאי שתישן בלילה, אולי היא תצליח.
- שי רוזנצוויג:** לא. אבל אני אומר לך שבהקשר למה שאמרת ומה שאתה הכרת, כללי המשחק השתנו. כל מה שהכרת בעבר, אתה אחראי ההוא אחראי, מבחינתי השתנה. אנחנו נבחרי ציבור כולנו, אם לא נעשה ביחד ולא כל אחד יחזיק בצורה אמיתית וכנה -
- משה אופיר:** אני אמרתי לך אני יכול לעשות זה לגבות בציבור -
- שי רוזנצוויג:** לא, אתה טועה.
- משה אופיר:** את סגירת ה -
- שי רוזנצוויג:** אתה טועה, אני אסביר לך.
- משה אופיר:** הליגות ואני אגיד זה חיוני, זה אני יכול לעשות.
- שי רוזנצוויג:** לא, אבל אתה טועה.
- משה אופיר:** אבל בכספים היום יומיים מה אני יכול לעשות?
- שי רוזנצוויג:** אסביר, אסביר. אתה הרמת יד ונבחרת להיות בוועדת כספים. חלק מהדברים שיהיה נחמד אם תעשה -
- משה אופיר:** מה זה קשור?
- שי רוזנצוויג:** אני מנסה להסביר, זה להיות בתוך הוועדה הזו שהתכנסה, פעם אחרי פעם אתה מבטל, חלק מהדברים. עכשיו דו"חות לא רק שיהיה, יהיה כל חודש ואנחנו גם נעדכן את הציבור בצורה שוטפת איפה אנחנו עומדים מבחינת אבני הדרך. נקים איזה אזור באתר, שבו הציבור יוכל לעקוף -

- משה אופיר:** זה ביקורת בדיעבד -
- שי רוזנצוויג:** אני רוצה לסיים.
- משה אופיר:** שראש הממשלה רוצה שתהיה.
- שי רוזנצוויג:** מה זה משנה.
- משה אופיר:** אני אין לי ביקורת בזמן חי.
- שי רוזנצוויג:** אז מסביר.
- משה אופיר:** אני לא יכול לשבת לידך כשאתה חותם על צ'קים.
- שי רוזנצוויג:** אתה יודע מה, תכתוב את סוג הביקורת...
- משה אופיר:** אני רוצה שיהיה ברור מה הסמכויות של חברי מועצה בתוכנית, ומה הסמכויות של ראש המועצה -
- שי רוזנצוויג:** משה, תכתוב אתה -
- משה אופיר:** חברי מועצה יכולים לתת לו תמיכה בציבור, שאם הציבור יתלונן שסגרו לו את אירוע יום השואה למשל, אז אנחנו כחברי מועצה צריכים לבוא ולהגיד: כן, אנחנו הצבענו על זה, כי אין לנו כסף, ולתת לו גיבוי לסגירה הזאת.
- דליה נחום-לוי:** אבל שי אומר גם תביא איזו יוזמה -
- שי רוזנצוויג:** אתה חלק מה-, אתה לא יכול להקדיש... פנה מקומך. הנה מה קורה עם שלומית, היא רוצה להיות בחברה הכלכלית, יש לה רעיונות, אין לך רעיונות, לא בקטע רע, לך, מה אתה עכשיו תופס מקום?
- משה אופיר:** אם יש לה רעיונות שתכנס.
- שלומית ארצי:** לא, לא, אני אביא את הרעיונות -
- משה אופיר:** שתוציא נייר עמדה ותגיד מה הרעיונות שלה, אין לי בעיה.
- שלומית ארצי:** אמרתי לך שהבית שלי מחזיק אותי.
- שי רוזנצוויג:** מילים לא צריך פה נייר עמדה וזה, ניקח חברה כלכלית, למי שיש רעיון ולא אמר אותו עד עכשיו או מי שיודע מאיפה אפשר להביא כסף מתרומות

או מכל מיני, ויש לו את זה ביד והוא רק רוצה...
כי אני די טוב בזה, אני די טוב בלהביא כספים.

משה אופיר: תביא את הרעיונות שלך בוועדה כלכלית.

שי רוזנצוויג: תעזרו לי, תשלחו לי את הקונטקט לא קיבלתי עד עכשיו איזה משהו.

משה אופיר: אני אגיד לך את האמת, אני מנסה לגייס כספים באופן אישי למשפחה האישית שלי תרומות ולא מצליח...

שי רוזנצוויג: אני אלמד אותך איך, 18 מיליון ₪ אני אלמד אותך.

(מדברים יחד)

שי רוזנצוויג: הולכים להצבעה חברים.

אורית שגיא: אני רוצה בבקשה משפט לפני ההצבעה.

שי רוזנצוויג: כן.

אורית שגיא: אחד אגב שיעורים בהיסטוריה, אני רוצה להגיד שאני יושבת... ויש לי משפט שאני חייבת להגיד לך שי, אם יש משהו שלמדתי מהדברים שנאמרו כאן, שאם בעוד שנתיים התוכנית הזאת מצליחה, כולם הצליחו -

שי רוזנצוויג: נכון.

אורית שגיא: ואם התוכנית נכשלה כל אחד יגיד איפה הוא לא היה בטוח בתוכנית, ואתה אשם. זו המסקנה המרכזית -

שי רוזנצוויג: כן.

אורית שגיא: מהדברים שנאמרו כאן, כאילו אם אני מנסה רגע -

שי רוזנצוויג: כולם יצליחו אם נצליח.

אורית שגיא: לא שאני מאשימה, אני שומעת את האמירות ואני מבינה שזה ה -

שי רוזנצוויג: את הבנת נכון, אני אומר פה למען הפרוטוקול -

אורית שגיא: פשוט רוכבים על הסוסים מנצחים -

שי רוזנצוויג: כולם -

אורית שגיא: ...

שי רוזנצוויג: להיפך, את הבנת בדיוק נכון, כולם עושים...

אורית שגיא: הלאה, הדבר הבא שאני רוצה להגיד זה המשפט האחרון, אני במסגרת השיטוטים שלי קצת באינטרנט, גם כדי להבין מה אומרות תכניות ההבראה. אני רוצה להקריא לכם משפט ובזה אני מסיימת. כתבה שפורסמה בכלכליסט באוגוסט 2018 לא מזמן. "לפני 6 שנים הגיעו במשרד הפנים למסקנה שתוכניות ההבראה מחמיצות את המטרה שלשמן הן קמו, ונוצר גרעין קשה של כ- 30 עד 50 רשויות ללא הכנסות מעבר לארנונה למגורים, שנוהלו על ידי גורמים לא מקצועיים ונכנסו ויצאו מתוכניות ההבראה. שר הפנים אריה דרעי אמר על התוכנית: לפני 10 שנים היו 150 רשויות מקומיות בישראל בתהליכי הבראה. היום יש כ-30 בלבד. מדובר אומנם בתוכניות שהצליחו, אך הפועל היוצא שלהן היה צמצום השירותים ואיכותם לתושבים. לצערנו מספר רשויות מקומיות מצויות בתהליך הבראה כרוני, ואחת הסיבות לכך היא התמכרות למענקים במקום עקירת הבעיה משורשה ומעבר לדפוסי חשיבה וניהול חדשניים." אני מקריאה את זה כדי שכולנו נשמור את זה בקדקוד, וזה היה חלק גם מתהליך -

שי רוזנצוויג: את יודע איפה שמעתי את זה?

אורית שגיא: רגע, גם מתהליך גיבוש ההחלטה שלי, ואני רוצה לקוות שאנחנו לא רק נעשה תכנית הבראה כלכלית, אלא גם נגבש שיטות חדשניות בתוך המועצה ובאמת באמת נבריא נמריא what ever איך שנקרא לזה, אבל שנוכל בשורה התחתונה לספק שירותים ראויים לתושבים שמשלמים הרבה כסף.

שי רוזנצוויג: אני מסכים איתך, וכשאני שאלתי את משרד הפנים: 'אתם יכולים לתת לי איזה רשות אחת שהצליחה, מהאזור שלי, הצליחה עם תכנית הבראה, הצליחה באופן פנומנלי.' היה להם קשה להצביע, היה להם קשה להצביע. אני חושב כמה ששנאתי את הרעיון הזה באותו רגע, עוד פחות

אהבתי אותו. אבל עברנו כברת דרך ארוכה, אנחנו הולכים להיות... שלהם, אני מאוד מקווה, מאוד מקווה, כי הם מסתכלים עלינו עכשיו, הם שמים עלינו את הכסף, הם רוצים שנצליח... אם לא כל אחד ייתן פה את העזרה שלו, לא נצליח. ואז כן ההוא אשם זה אשם, והכול בסדר הכול טוב. אלפי מנשה יותר גדולה וחשובה מכולנו. לכן אני אומר שוב, ההצבעה פה היא הצבעת אמון בתוכנית, בראש המועצה במי שהביא אותה, ואני רוצה להקריא את נוסח ההחלטה בבקשה אילן.

אילן דולב: המועצה מאשרת את תכנית ההבראה כפי שהוצגה, וזאת למעט הסעיפים שהוגשו לאישור משרד הפנים, הסעיפים הנוספים שדיברנו עליהם, נתונים נוספים שאנחנו נגיש להם... במידה ומשרד הפנים לא יאשר יהיו הסעיפים על פי המקור. מי בעד?

משה אופיר: מה זה על המקור? לא הבנתי.

אילן דולב: על פי תכנית ההבראה כפי שאתם מכירים.

משה אופיר: רגע, איפה חלופה א' חלופה ב'?

שלומית ארצי: הוא אומר שאם משרד הפנים לא יאשר.

עו"ד חייקין ברוך: לרבות הסעיפים שהוגשו, במידה ולא יאושר אז.

אילן דולב: אוקיי לרבות, נכון.

עו"ד חייקין ברוך: אתה טועה כאן.

משה אופיר: זהו, לא הבנתי.

שי רוזנצוויג: תקריא את זה שוב.

עו"ד חייקין ברוך: עכשיו זה יהיה לך מובן.

אילן דולב: המועצה מאשרת בזאת את תכנית ההבראה כפי שהוצגה, וזאת לרבות הסעיפים שהוגשו לאישור משרד הפנים. במידה ומשרד הפנים לא יאשר יהיו הסעיפים על פי המקור.

משה אופיר: לא יאשר מה משרד הפנים?

אילן דולב: את השינויים.

משה אופיר: השינויים של ה-600 וזה?

- דליה נחום-לוי:** 624 כן.
- שי רוזנצוויג:** אנחנו מעריכים שהוא יאשר את זה, זה שינויים פנימיים שלנו. אבל בשביל הסדר הטוב אנחנו חשים צורך לציין את זה.
- משה אופיר:** בסדר.
- שי רוזנצוויג:** אני אומר תכנית ההבראה הולכת עם תקציב 2019 -
- אילן דולב:** זה ההחלטה השנייה.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, אז מי בעד? הצבעה.
- אורית שגיא:** לא הבנתי עוד פעם מה?
- אילן דולב:** זו הצבעה.
- שי רוזנצוויג:** הצבעה לתוכנית ההבראה כפי שהקריא אותה אילן לפני 20 שניות, מי בעד?
- אייל רוזנפלד:** חילקנו את ההבראה והתקציב.
- עו"ד חייקין ברוך:** כן.
- שי רוזנצוויג:** אוקיי, שלומית, משה, אלי, שירי, שי, אייל, רחלי ודליה. מי נגד? מי נמנע? אורית. אם כך ההחלטה מתקבלת ברוב קולות.
- החלטה:** המועצה מאשרת ברוב קולות את תכנית ההבראה כפי שהוצגה וזאת לרבות הסעיפים שהוגשו לאישור משרד הפנים. במידה ומשרד הפנים לא יאשר יהיו הסעיפים על פי המקור.
- שי רוזנצוויג:** לגבי ההחלטה השנייה.
- אילן דולב:** המועצה מאשרת בזאת את תקציב 2019 עם גרעון כפי שאושר על ידי משרד הפנים בתוכנית ההבראה 4,557,000 ₪, ואת תקציב לשנת 2020 ללא גרעון בסך של 56,279 אלפי ₪.
- אורית שגיא:** התקציב של 2019 הוא כולל מה אבל איזו חלופה? חלופה ראשונה שנייה?

- אילן דולב:** יש לך גם הכנסות וגם הוצאות. איזה מספר תכניס.
- עו"ד חייקין ברוך:** מה זה המספר הזה?
- אילן דולב:** זה המספר שמופיע בתוכנית ההבראה.
- משה אופיר:** אתם תסגנו את זה מה שאתם רוצים.
- שי רוזנצוויג:** לא, סגנת את זה, צריך עוד לסגן פה משהו.
- משה אופיר:** אני בעד התוכנית עם חלופה א'.
- שי רוזנצוויג:** מי בעד ההצעה?
- משה אופיר:** בסדר, עם חלופה א'. תסגנו את זה כל מה שאתם רוצים.
- שי רוזנצוויג:** שלומית, משה, אלי, שירי, שי, אייל, רחלי ודליה. אתה רוצה להוסיף עוד משהו?
- אילן דולב:** כן, ברוך אומר שאנחנו צריכים לרשום הכנסות -
- אורית שגיא:** רגע אבל לא סיימנו.
- שי רוזנצוויג:** רגע, מי נמנע?
- אורית שגיא:** לא רגע, לפני שאני נמנעת אני רוצה להגיד -
- שי רוזנצוויג:** אבל בואי נסיים רק את ההצבעה.
- אורית שגיא:** אין בעיה, אני רוצה רק להגיד משפט, בסדר? אני רוצה להגיד שאני ראיתי את התקציב ורובו מקובל עליי. יש דברים שכתובים בתוכנית ההבראה שאני עדיין לא ראיתי את המשמעות שלהם, ולכן קשה לי לאשר אותם כרגע. מבחינתי ברגע שתהיה תכנית פעולה לאותם קיצוצים שדיברנו עליהם, אז אני הולכת עם ה -
- משה אופיר:** מה את החלופה?
- אורית שגיא:** לא את החלופה.
- משה אופיר:** אלא?
- אורית שגיא:** יש דברים שאנחנו לא קיבלנו עליהם פירוט מה בדיוק הולכים...

שי רוזנצוויג: אני מבקש להשלים את הפירוט, בסדר לנו יש את הכול מסודר גם בלא מעט תיקים, ותקבלי כל מה שתצטרכי, בסדר? עוד משהו שאתה רוצה?

(מדברים יחד)

אורית שגיא: אבל גם ל-2020 אנחנו לא יודעים.

עו"ד חייקין ברוך: חייבים את הסכומים...

שי רוזנצוויג: אז תקריא את זה שוב.

עו"ד חייקין ברוך: ביחד עם הסכומים.

אילן דולב: המועצה מאשרת בזאת תקציב 2019 בסך הכנסות כולל הנחות ארנונה של 57,785,000 וסך כל הוצאות כולל הנחות ארנונה 58,259,000 ₪. תקציב זה כולל גרעון של 4,475,000 ₪. כמו כן בתקציב שנת 2020 בסך 56,279 אלפי ₪.

שלומית ארצי: אני הלכתי לאיבוד.

אילן דולב: תקציב 2020 הוא מאוזן. על פי תכנית ההבראה.

שלומית ארצי: אני הלכתי לאיבוד.

אילן דולב: קראתי את תכנית ההבראה.

שי רוזנצוויג: לאשר את תקציב 2019 -

אילן דולב: כפי שהוא מופיע בתוכנית ההבראה.

שי רוזנצוויג: כפי שהוא מופיע בתוכנית ההבראה. ובשנת 2020 התקציב בסכום שהוא נקב עם איזון 0.

עו"ד חייקין ברוך: ללא גרעון.

שי רוזנצוויג: ללא גרעון.

(מדברים יחד)

משה אופיר: למה צריכים לאשר תקציב 2020? לא הבנתי.

שי רוזנצוויג: כי זה חלק מתוכנית ההבראה.

עו"ד חייקין ברוך: משרד הפנים...

שי רוזנצוויג: את 2020 אנחנו נדון בזה עוד עשרות פעמים.

אורית שגיא: אז תעשה את זה ב-2 הצבעות נפרדות אם זה חלק, 2019 צריך לאשר any way 2020 הוא חלק מתוכנית, תפריד את זה.

עו"ד חייקין ברוך: בסדר, בסדר, אין בעיה, תעשה את זה -

שי רוזנצוויג: קדימה.

משה אופיר: אבל אישרנו אותו...

(מדברים יחד)

עו"ד חייקין ברוך: אז מאשרים, אבל היא רוצה את זה ב-2 הצבעות, זה הכול. גם לא משנה...

אורית שגיא: זה משנה.

דליה נחום-לוי: לגבי אישור התקציב -

אורית שגיא: אנחנו לא יודעים מה יקרה עם הארנונה בשנה הבאה.

דליה נחום-לוי: לגבי אישור התקציב 2019-2020 אני מבקשת התחייבות שאותם סעיפים שרשומים על המתנ"ס יקוימו, ולא יגידו פתאום לא, לא התכוונו, כן התכוונו, זה לא היה, זה כן היה, זה לא הזכרנו, זה לא עדכנו. מה שמופיע בתקציב אותם שורות אותם סעיפים שקשורים למתנ"ס, אני מבקשת התחייבות שזה יקום.

אלי כהן: את יכולה לבקש התחייבות על כל התקציב, למה דווקא על אלה?

שי רוזנצוויג: חברים 2019 כל מה שכתוב בתקציב -

דליה נחום-לוי: אני אגיד לך למה, כי אנחנו עדיין ממשיכים לריב על כל מיני סעיפים -

שי רוזנצוויג: דליה -

דליה נחום-לוי: שמגיעים לנו -

שי רוזנצוויג: כל מה שכתוב בתקציב 2019 צריך להיות מקוים, אין לי שום כוונה לא לקיים אותו.

משה אופיר: דליה חוששת ממצב שבשנת 2020 -

דליה נחום-לוי: יש כל פעם -

משה אופיר: תהיה את אותה בעיה כמו שהייתה עכשיו, ועשינו לה חלופה א' וחלופה ב' וחלופה ז' ובסוף היא אכלה אותה.

שי רוזנצוויג: אנחנו ב-2020 בשבילנו, בשבילנו, ב-2020 לשבת שוב, בשבילנו. ב-2020 לשבת שוב. מה שאנחנו מציעים עכשיו זה בסיס תקציב שמקושר לתוכנית ההבראה. אין פה איזה משהו שלא דיברנו עליו בערך 50 פעם.

דליה נחום-לוי: כי אתה יודע יפה מאוד שי שהפגישות של אירית עם אילן, יוצאות עם -

שי רוזנצוויג: יש לך חשב מלווה, צריך לעמוד בתוכנית, אחרת הכול הלך פקקט -

דליה נחום-לוי: אני רוצה התחייבות שלך. אתה רוצה את האמון שלי, אני רוצה את ההתחייבות שלך.

שי רוזנצוויג: אני אמרתי.

אילן דולב: הפגישות של אירית עם אילן כללו שינוי בתקציב המועצה, שלא בא לאישור המועצה. אז אילן עומד לפי התקציב שאושר... המועצה.

שי רוזנצוויג: אמרתי ב-2019 התקציב וכל השורות שכתובות שם הופכות להיות מקוימות, זה התקציב. דיברנו על זה וזה לא למראית עין.

משה אופיר: אבל אתה מבין מה החשש פה.

אילן דולב: החשש פה זה שראש המועצה יוסיף כאן תקציבים למתנ"ס והגזבר לא יקיים את זה, כי זה לא עבר לשולחן המועצה.

שי רוזנצוויג: לא, לא, זה ממש לא -

דליה נחום-לוי: אילן הפוך, אילן הפוך.

אילן דולב: כל מה שעומד בתוכנית ההבראה...

דליה נחום-לוי: אילן, הפוך, הפוך.

אילן דולב: אני כבר הפסדתי את החתונה, אין לי בעיה למשוך עוד...

שי רוזנצוויג: חבר'ה...

- אילן דולב:** לא, יש לי מלא זמן, אני לא ממהר.
- שי רוזנצוויג:** אם מישהו יכול להקריא פה את בסיס ההחלטה.
- אילן דולב:** ברוך.
- דליה נחום-לוי:** אילן, אתה מגדיל את תקציב המשפחה, אתה לא הולך לחתונה.
- שי רוזנצוויג:** די, לא מגדילים פה שום תקציבים.
- משה אופיר:** הוא לא מגדיל את התקציב, הוא מפחית את ההוצאות.
- אילן דולב:** המועצה מאשרת בזאת תקציב שנת 2019 סך הכנסות כולל הנחות בארנונה של 53,785,000 ₪ והוצאות בסך 58,259,000 ₪, גרעון בסך 4,747,000 ₪.
- אורית שגיא:** זה לא היה...
- אלי כהן:** לא, לא.
- אילן דולב:** זה על פי תכנית ההבראה לשנת -
- משה אופיר:** כמה אמרת הכנסות?
- שי רוזנצוויג:** מי בעד?
- משה אופיר:** כמה אמרת הכנסות?
- אילן דולב:** 53,785,000 ₪ זה תכנית ההבראה.
- שי רוזנצוויג:** אפשר להצביע? מי בעד?
- משה אופיר:** 53,784,000 ₪?
- אילן דולב:** כן, אני אגיד לכם לי פחות נוח עם המספרים, כי אנחנו רוצים לשנות אותם במשרד הפנים. מזכיר לכם, אנחנו רוצים לעשות קצת..., אז אני בעד לאשר רק את הגרעון, אבל ברוך אומר שלא ניתן לאשר רק את הגרעון, כי אני רואה אנחנו נעמוד, זה הגרעון... זה המסגרת. אנחנו עוד נעשה שינויים פנימיים וזה בכפוף לאישור משרד הפנים.
- משה אופיר:** כמה הגרעון בסופו של דבר? אילן אני רוצה לרשום פשוט, כמה הגרעון בסופו של דבר?

אילן דולב:	4,474,000 ₪.
עו"ד חייקין ברוך:	אני לא מבין מה הבעיה?
אלי כהן:	זה המספר.
משה אופיר:	לא ל-2020.
עו"ד חייקין ברוך:	כולם הצביעו בעד? קדימה פה אחד. הלאה 2020.
שי רוזנצוויג:	רגע פה אחד?
עו"ד חייקין ברוך:	כן. עקבתי אחריהם.
משה אופיר:	מה היינו עושים בלי חייקין פה? נמרץ.
אלי כהן:	סליחה, אנחנו אישרנו את תכנית ההבראה, יש בה את המסגרת של 2020, אנחנו אישרנו את תקציב 2019 וזה בסדר לגמרי. אין לנו מה להצביע על 2020.
אורית שגיא:	אגב ההצבעה תהיה זהה. (מדברים יחד)
משה אופיר:	יהיו עוד כל כך הרבה שינויים עד 2020, שלא כדאי להצביע.
שי רוזנצוויג:	חברים התחלנו משהו גדול, אני מקווה מאוד שנפגש.
משה אופיר:	כל האחריות עליך שי.
שי רוזנצוויג:	ואני... שבעזרתכם נצליח, אפשר לסגור את ההחלטה.
<u>החלטה:</u>	המועצה מאשרת ברוב קולות את תקציב שנת 2019 עם גרעון כפי שאושר על ידי משרד הפנים בסך 4,474,000 ₪, ואת תקציב 2020 ללא גרעון בסך 56,279,000 ₪.

אודליה גוטל

מנכ"לית המועצה

שי רוזנצוויג

ראש המועצה
